Comitè d'Apel·lació
Federació Catalana d'Escacs

Expedient núm. 07/2026
Recurrents: Sr. [redacted]
i Club Escacs Martorell
Recursos contra la Resolució 46/2026, de 23 d'octubre,
del Comitè de Competició i Disciplina Esportiva
Competició: XLII Open Internacional de Martorell 2026
Ponent: Sr. Roger Rodriguez Font
Barcelona, 5 de novembre de 2026

ANTECEDENTS DE FET

I. Abans de la primera ronda

1. La competició i les persones que hi intervenen

El Club Escacs Martorell va organitzar el torneig a la sala d'exposicions de la Nau 1 de Ca n'Oliveras, equipament municipal cedit per a la prova. Les bases preveien nou rondes per sistema suís en tres grups i un ritme de 90 minuts més 30 segons per jugada. El director era [redacted] (fitxa FCE [redacted]), l'àrbitre principal, [redacted] ([redacted]), i l'àrbitre auxiliar que va intervenir en els fets, [redacted] ([redacted]). El president del club era [redacted] (inscrit com a [redacted], [redacted]) i el vicepresident, [redacted] ([redacted]). El jugador, Sr. [redacted], pertanyia a [redacted] ([redacted]). (Documents 1, 15, 17, 18 i 21 i llistat federatiu de setembre de 2026.)

Les bases establien que no es constituiria un comitè de competició propi del torneig, declaraven definitives les decisions arbitrals a efectes de la competició i anunciaven la disponibilitat dels fulls oficials de reclamació de la FCE. També permetien la presència de públic durant els primers cinc minuts de cada ronda i restringien, després, l'accés a les persones autoritzades per l'arbitratge i l'organització. L'apartat 2 de les bases incorporades identifica l'adreça del local i hi inclou un plànol de situació. El text no indica si el local reuneix les condicions d'accessibilitat per a persones amb mobilitat reduïda. L'apartat 5 preveu l'avaluació per a l'Elo FIDE i l'Elo català. (Document 1.)

2. Les gestions prèvies sobre accessibilitat

L'Obert Internacional de Martorell té una vinculació històrica amb el recinte de Ca n'Oliveras. És notori que la prova s'hi celebra des de fa més de vint anys. Les bases incorporades a l'expedient identifiquen aquest recinte per a les edicions de 2012 i 2019 i concreten la Nau 1 per a les de 2023 i 2024.

Les fitxes individuals i els registres de Chess-Results documenten la participació del jugador en les edicions de 2012 i 2019, en tots dos casos al grup B. Les bases d'aquestes edicions identifiquen el recinte de Ca n'Oliveras. Aquests antecedents acrediten la participació prèvia al mateix recinte. (Chess-Results, fitxes individuals de 2012 i 2019, i bases de les edicions corresponents.)

El 14 de setembre de 2021, el jugador va escriure a [redacted], membre del club i director de l'Obert de 2026, per preguntar quan obriria el club. El 21 de gener de 2022 va

comunicar a [redacted], aleshores president del club, que havia presentat una queixa a l'Ajuntament sobre l'adaptació del local i que n'havia rebut resposta aquella setmana. [redacted] li va confirmar que el club en tenia coneixement. Aquest intercanvi no identifica el local afectat com la Nau 1 ni concreta la data de la queixa. (Document 28, annex 10, pàgines 1 a 3, i annex 09, pàgines 1 i 2.)

El 2023 el jugador va tornar a participar en l'Obert, aquesta vegada ja amb la Nau 1 expressament identificada a les bases. La fitxa individual i els aparellaments recullen vuit partides i una ronda sense aparellament. Abans de començar, el 12 de setembre, havia preguntat a [redacted] si disposarien de la clau del lavabo adaptat. En la mateixa conversa va rebre un missatge reenviat que confirmava la disponibilitat de la clau i situava el lavabo a la Nau 2. Segons l'escrit del jugador de 22 d'octubre de 2026, aquell any va utilitzar el lavabo de l'altre edifici i se li va protegir el temps de joc. (Chess-Results, fitxa individual i classificació de 2023; bases de 2023; document 28, annex 09, pàgina 3, i escrit complementari.)

El 2024 va tornar a jugar a la mateixa sala d'exposicions de la Nau 1. La fitxa individual i els aparellaments recullen vuit partides i una ronda sense aparellament. Segons el relat que va formular el 2026, la situació del lavabo i la protecció del temps de joc eren essencialment les mateixes que el 2023. El 14 de setembre de 2024 va reiterar davant l'Ajuntament la petició d'instal·lar un passamà a l'escala d'accés a Ca n'Oliveras, fent referència a la instància anterior de 6 d'agost i a la comprovació personal de l'accés efectuada el dia abans. (Chess-Results, fitxa i classificació de 2024; bases de 2024; document 28, annex 01, annex 09 i escrit complementari.)

Els aparellaments publicats de les edicions de 2023 i 2024 també mostren que l'organització havia disposat una ubicació física determinada per al jugador. En els nou aparellaments de cadascuna de les dues edicions, al costat del seu nom figurava el signe «*)», amb la llegenda «El jugador está asignado a una determinada mesa». A la primera ronda consta a la taula 17 el 2023 i a la 12 el 2024; a les altres set rondes que va disputar en cadascuna de les dues edicions, consta a la taula 11. El signe apareix també a les rondes en què no tenia aparellament. (Chess-Results, aparellaments del grup B de 2023 i 2024, rondes 1 a 9.)

En les edicions de 2023 i 2024 consta que el jugador va disputar setze partides a la Nau 1 i coneixia, per experiència pròpia, tant la sala de joc com la necessitat de desplaçar-se fins al lavabo adaptat de la Nau 2.

El jugador explica que el 2025 va decidir no participar en l'Obert. El juliol de 2026, abans de formalitzar la nova inscripció, va parlar novament de l'accés i del lavabo amb [redacted], president del Club Escacs Martorell, i [redacted], vicepresident. El 21 de juliol va sol·licitar a la Generalitat una inspecció de les condicions d'accessibilitat de la sala. (Document 28, escrit complementari i annexos 02, 07 i 09 a 12; resposta del club de 6 d'octubre, document 17.)

El club afirma que el jugador havia anunciat reclamacions i que va refusar un lavabo portàtil adaptat que se li hauria ofert per a les nou rondes, amb un cost estimat d'uns 1.000 euros o més. El jugador nega haver rebutjat cap oferta concreta i demana que es precisi quan es va formular, per qui i en quins termes. (Declaració del vicepresident tramesa l'1 d'octubre, document 18; resposta del club de 6 d'octubre, document 17; al·legat del club de 21 d'octubre i al·legacions del jugador de 22 d'octubre, document 28.)

3. La inscripció i la taula fixa

L'11 de setembre de 2026, a les 19.28 h, el jugador va formalitzar la inscripció al grup C. La resposta del club de 7 d'octubre reprodueix l'acceptació expressa de les bases i l'observació «Jugador en silla de ruedas. No deseo ser asignado a mesa fija». L'organització i l'equip arbitral van disposar una ubicació física estable, que el club justifica per les condicions d'accés, aproximació i maniobra. (Document 22.)

El 12 de setembre, a les 9.28 h, l'organització va respondre per correu que el jugador tindria una taula fixa al grup C, escollida per les condicions d'espai, ubicació i accessibilitat. Va indicar que, si no acceptava les condicions organitzatives, anul·laria la inscripció. El correu original s'ha aportat amb les al·legacions de 4 de novembre. (Annex 01 d'aquest escrit.)

El 15 de setembre, a les 19.06 h, el jugador va comunicar a l'àrbitre principal i al club que acceptava provisionalment la taula fixa, sota protesta i amb reserva d'accions. Va demanar que l'incloguessin a la llista de participants abans dels aparellaments. El correu reproduïa la resposta del president del club, [redacted], «D'acord doncs t'esperem dissabte». (Document 2.)

4. La petició prèvia sobre el rellotge i el lavabo

El 16 de setembre, a les 14.11 h, el jugador va demanar a la FCE informació sobre les dades relatives als seus suports i sobre si l'organització havia consultat les mesures complementàries previstes reglamentàriament. (Annexos 02 i 04 de les al·legacions de 4 de novembre.)

El mateix dia, a les 14.50 h, el jugador va demanar per correu a l'àrbitre principal que el rellotge se situés a la seva dreta i que s'aturés quan hagués d'anar al lavabo adaptat. Hi indicava que, si no s'havien fet adaptacions des de l'edició anterior, el lavabo era en un espai exterior que situava a uns 300 metres. No consta una resposta escrita anterior a la primera ronda. El club va manifestar posteriorment que no havia localitzat aquell correu entre els seus missatges i que les explicacions s'havien comunicat principalment de manera oral. (Documents 3 i 17.)

II. La primera ronda i el seu acabament

5. L'inici de la ronda del 19 de setembre

La primera ronda es va jugar el 19 de setembre. [redacted], vicepresident del club, va donar la benvinguda als participants per encàrrec del president, [redacted], que era a la sala. El vicepresident explica que [redacted], director del torneig, era absent per motius familiars i que ell no el va substituir en la direcció de la prova. El jugador va jugar amb negres a la taula 2 del grup C contra [redacted], del [redacted] (fitxa FCE [redacted]). (Declaració de [redacted] tramesa l'1 d'octubre, document 18. Aparellament, document 8. Informe arbitral de 22 de setembre, document 6.3.)

6. La consulta sobre la clau i la discrepància sobre el rellotge

Durant la partida, el jugador va preguntar al vicepresident del club, [redacted], on era la clau del lavabo adaptat. El vicepresident declara que en desconeixia la ubicació exacta i que tot seguit la persona encarregada del local li va mostrar la clau identificada a la sala annexa. El jugador li atribueix haver dit que la clau «apareixeria» quan calgués. El vicepresident ho nega. (Reclamació de 20 de setembre, document 6, i declaració de [redacted], document 18.)

El jugador va demanar anar al lavabo i aturar el rellotge. [redacted], àrbitre principal, explica que li va indicar que fes la seva jugada abans de sortir. Si el rival contestava abans que tornés, s'aturaria el temps del jugador. El jugador sostè que havia entès que s'aturaria el temps del rival. [redacted], adversari del jugador en aquella partida, confirma la discussió i diu que no s'oposava a l'aturada, sense precisar a quin dels dos temps es referia. (Documents 6, 6.3, 21 i 26.)

7. L'intercanvi a la sala i l'advertiment arbitral

Segons l'informe de l'àrbitre principal [redacted], durant la discussió el jugador va cridar i va anunciar que a la ronda següent portaria una ampolla, exhibiria els genitals i orinaria a la sala. L'àrbitre descriu la molèstia per als jugadors propers i recull l'advertiment «No cridis. Tens un advertiment». Tot seguit li va dir «No et pots aixecar de la taula en el teu torn. Les Lleis dels Escacs ho prohibeixen». (Informe de 22 de setembre, document 6.3, reproduït al document 14.)

[redacted], adversari del jugador a la primera ronda, relata que el jugador va dir que portaria un orinal i faria pipí davant de tothom. [redacted], vicepresident del club, afirma haver sentit l'al·lusió a l'ampolla, als genitals i a orinar. El seu escrit no precisa la ronda en aquest passatge. El club el situa a la primera. El jugador admet que es va alterar i va alçar la veu, però discuteix el contingut i l'abast que s'atribueix a les seves paraules. (Documents 26, 18 i 28, al·legat del club de 21 d'octubre i annex 1 del recurs del jugador.)

8. El final de la partida i l'episodi exterior

La partida va acabar amb victòria del jugador, que duia les negres (0–1). No va anar al lavabo durant el joc. Després, al pàrquing del recinte, [redacted], àrbitre principal, va comentar la incidència amb [redacted], adversari del jugador, i amb l'esposa de [redacted]. Segons l'informe arbitral, en passar pel seu costat el jugador va cridar «No manipules» i, quan l'àrbitre li va preguntar «Què has dit?», va respondre «No res!». (Documents 6.3 i 7 a 10.)

El jugador admet haver dit «No manipules» i ho relaciona amb l'explicació que l'àrbitre donava sobre el rellotge. Nega altres insults, amenaces o incidents físics. L'adversari de la primera ronda no reprodueix la conversa exterior en el seu escrit. Sobre l'expulsió, explica el que després li va dir una persona que identifica com a president. (Documents 6, 16, 21 i 26.)

9. La comunicació de l'expulsió i les primeres peticions escrites

Tot seguit, l'àrbitre principal [redacted] va comunicar verbalment al jugador que quedava expulsat del torneig. En l'informe de 22 de setembre va vincular aquesta decisió al conjunt dels incidents de la primera jornada, a l'advertiment durant la partida i a l'episodi exterior posterior. La partida ja finalitzada va conservar el resultat favorable al jugador. (Documents 6.3 i 7 a 10.)

El mateix 19 de setembre, a les 19.40 h, el jugador va demanar confirmació escrita de l'expulsió, el seu abast, els fets i les normes aplicades, així com còpia de l'informe i manteniment del resultat. A les 19.55 h va rectificar una anotació interna inclosa en el primer correu i va precisar que no formulava una acusació de represàlia. (Documents 4 i 5, reproduïts als documents 12 i 12.1.)

III. Entre la primera i la segona ronda

10. La reclamació del 20 de setembre

El 20 de setembre, a les 10.54 h, el jugador va reclamar davant la FCE contra l'expulsió. Va exposar la seva versió dels incidents, va demanar accés a l'informe arbitral i audiència, i va sol·licitar la revisió de l'expulsió, el restabliment de la participació i la suspensió provisional dels efectes de la decisió. Va aportar captures que mantenien el punt de la primera ronda i el mostraven sense aparellar en les següents. (Documents 6 i 7 a 11.)

11. Les mesures provisionals del 21 de setembre

El 21 de setembre, el Comitè de Competició va admetre la reclamació, va suspendre els efectes de l'expulsió fins a la decisió sobre el fons i va ordenar que el jugador fos aparellat. L'acord invocava l'article 84 del Reglament de disciplina esportiva de la FCE. L'àrbitre principal en va tenir coneixement i el va aparellar per a la segona ronda. (Acord, document 6.2. Comunicació del jugador de 23 de setembre, document 16.)

El mateix dia, el jugador va presentar una nova instància a l'Ajuntament sobre l'accessibilitat de Ca n'Oliveras, en què relatava la incidència de la primera ronda i demanava una comprovació tècnica i una solució per a l'accés al lavabo. (Document 28, annexos 05 i 05 bis.)

12. L'informe arbitral i l'ampliació del jugador

El 22 de setembre, [redacted], àrbitre principal, va signar l'informe de la primera ronda i va demanar que Competició valorés si els fets tenien transcendència disciplinària. El 23 de setembre, el Comitè va avançar la denúncia i els annexos al club, segons la comunicació reproduïda en la resposta de l'organització. (Documents 6.3, 14 i 17.)

El 23 de setembre, a les 15.37 h, la FCE va respondre a la consulta del jugador de 16 de setembre. Va comunicar que no havia implementat la base de dades complementària prevista a l'article 153 ni disposava del document complementari del jugador; també que, segons els sistemes i registres revisats, no constava cap consulta del club, de la direcció o de l'arbitratge sobre les seves necessitats de suport. La resposta s'ha aportat en format de correu electrònic amb les al·legacions de 4 de novembre. (Annex 03.)

El 23 de setembre, a les 18.51 h, el jugador va ampliar les seves manifestacions sobre «No manipules», va proposar les declaracions de [redacted], el seu adversari a la primera ronda, i de l'esposa de [redacted] i va confirmar que ja estava aparellat per a la segona ronda. Va demanar regularitzar també les rondes tercera a novena, en les quals deia que continuava figurant sense aparellar. (Document 16.)

IV. La segona ronda i les actuacions posteriors

13. L'inici de la segona ronda i la presència de l'esposa

El 26 de setembre, a les 16.30 h, va començar la segona ronda. L'adversari del jugador era [redacted], del [redacted] (fitxa FCE [redacted]). Abans de començar, el jugador havia demanat a un altre jugador del torneig, [redacted] (inscrit al registre federatiu com a [redacted], fitxa FCE [redacted]), que observés i escoltés si es produïa alguna incidència. Aquest testimoni explica que estava concentrat en la seva partida i

que només es va apropar després de l'ordre d'aturar els rellotges. (Documents 15, de 27 de setembre, 19 i 20, d'1 d'octubre.)

Segons l'informe de l'àrbitre principal [redacted], transcorreguts els cinc minuts de presència de públic previstos a les bases, va trobar l'esposa del jugador asseguda a la taula arbitral. Li va demanar que se n'apartés i sortís de la sala. L'àrbitre relata que ella s'hi va negar més d'un cop i va dir que podien avisar la policia. El jugador es va asseure en una cadira ordinària. [redacted], director del torneig, declara que el canvi es va fer sense ajuda i que després va veure l'esposa accionar la cadira de rodes elèctrica i fer voltes pel passadís. [redacted], que jugava contra el jugador, explica que el jugador havia demanat ajuda a l'esposa per canviar de cadira, que ella no el molestava i que no suggeria jugades. (Documents 15 i 20 i al·legat del club de 21 d'octubre.)

14. L'aturada dels rellotges i la intervenció policial

Davant la negativa a sortir, l'àrbitre principal, després de consultar l'organització, va requerir la Policia Local. Abans de l'entrada de l'agent va ordenar aturar els rellotges de la ronda. L'agent va parlar amb l'esposa del jugador i li va indicar que havia d'abandonar la sala. Durant aquesta intervenció, el jugador va invocar que ella era la seva assistent. L'esposa va sortir després de la indicació policial. (Documents 15, 19, 20, 21 i 23.4.)

L'àrbitre afirma que no havia rebut una petició d'assistent abans de la primera ni de la segona ronda. El club assenyala que la inscripció tampoc no contenia aquesta sol·licitud. El jugador explica que la presència de l'esposa responia a necessitats d'ajuda personal i física. Posteriorment va aportar documentació que acredita una situació de dependència reconeguda i la designació de l'esposa com a cuidadora no professional. No consta acreditat que l'arbitratge o l'organització haguessin rebut aquesta documentació abans de l'incident. (Documents 15, 21, 22, 23, 23.1 i 25.)

15. Les versions sobre l'intercanvi posterior a la sortida de l'esposa

L'informe de l'àrbitre principal [redacted] situa un nou incident després de la sortida de l'esposa, amb els rellotges encara aturats. Segons el seu relat, el jugador li va cridar «Pues como ella no está, tengo la botella para mear en la sala». L'àrbitre li va donar la partida per perduda. Es va registrar el resultat de 0–1 a favor del Sr. [redacted]. (Document 15, apartats 7 a 11, i document 20.)

El jugador nega els crits d'aquesta ronda i afirma que només va explicar que portava una ampolla per a una emergència. [redacted], el jugador que es va apropar després de l'aturada dels rellotges, relata que el jugador volia deixar la cadira a la sala perquè hi tenia una ampolla per fer pipí i atribueix a l'àrbitre la interpretació que l'utilitzaria allí. L'adversari del jugador, [redacted], també situa la referència a l'ampolla en una eventual emergència. No consta que el jugador arribés a utilitzar-la dins la sala ni que exhibís els genitals. (Documents 19, 20 i 21, recurs del jugador de 25 d'octubre i annex 1.)

En l'escrit de 4 de novembre, [redacted], director del torneig, exposa que va presenciar la incidència amb l'esposa i l'intercanvi posterior. Situa la menció de l'ampolla quan es va plantejar retirar de la sala la cadira de rodes que hi havia quedat, amb la possibilitat de tornar-la al jugador si la necessitava. Afirma que el seu record corrobora en allò essencial l'expressió recollida per l'àrbitre. Aclareix que els requeriments d'abandonar la sala s'havien adreçat a l'esposa, no al jugador. (Impugnació de Martorell de 4 de novembre, apartat segon.)

El jugador reitera en el seu escrit de 4 de novembre que no va cridar ni anunciar que orinaria dins la sala. Situa la comunicació de la pèrdua de la partida aproximadament a les 16.53 h i la seva sortida uns dos minuts després, quan l'esposa ja havia marxat. (Al·legacions del jugador de 4 de novembre, apartats sobre [redacted] i la segona ronda.)

16. La sortida de la sala i les actuacions dels dies 27 a 29 de setembre

Després de la decisió, el jugador va deixar la zona de joc i va romandre als voltants fins aproximadament les 20.00 h. L'àrbitre diu que també va ser dins el recinte. El jugador sosté que es va quedar a fora per localitzar testimonis i esperar l'altre jugador a qui havia demanat que observés els fets, [redacted]. Aporta fotografies fetes des de l'exterior del tancament de vidre. (Documents 15, 21, 23.2, 23.3 i 24.3.)

El 27 de setembre, l'àrbitre va presentar l'informe de la segona ronda i va demanar que es resolgués la denúncia anterior, que s'aixequés la suspensió provisional de l'expulsió i que es valorés la responsabilitat disciplinària pels nous fets. El 28 de setembre, Competició va acordar acumular els expedients. El 29 de setembre, el jugador va sol·licitar a la Policia Local la identificació de la intervenció i de l'agent, així com còpia de l'eventual informe o registre de servei. (Documents 15, 13 i 23.4.)

17. Les declaracions i aportacions de l'1 d'octubre

L'1 d'octubre el jugador va contestar les preguntes de Competició sobre l'acceptació de les bases i el rellotge, va donar la seva versió de les dues rondes i va aportar documentació sobre el suport que necessitava. Aquell mateix dia es van trametre les declaracions de [redacted], vicepresident del club, i de [redacted], jugador que s'havia apropat després d'aturar-se els rellotges. [redacted], adversari del jugador a la segona ronda, també va datar i signar la seva declaració l'1 d'octubre. (Documents 18 a 21 i 23 amb els annexos.)

El correu que conté la declaració del vicepresident del club està datat l'1 d'octubre, a les 15.51 h, tot i que al peu de l'escrit figura «1 de novembre de 2026». La declaració manuscrita de [redacted], adversari de la primera ronda, consta com a document 26 i relata els fets del 19 de setembre, sense data d'emissió verificada. (Documents 18 i 26.)

18. La suspensió de la ronda del 3 d'octubre i la resposta policial

La ronda de Martorell prevista per al 3 d'octubre es va suspendre arran de l'alerta meteorològica i de les indicacions de Protecció Civil del cap de setmana del 3 i 4 d'octubre. La tercera ronda es va disputar el dia 17. La FCE també va anunciar la suspensió de rondes dels campionats territorials de Barcelona, Girona i Tarragona en el marc del Pla INUNCAT. (Document 24.2, al·legat del club de 21 d'octubre, correu del director de 25 d'octubre i comunicat públic de la FCE núm. 31298, de 3 d'octubre.)

El 5 d'octubre, a les 14.38 h, la Policia Local va respondre que no facilitava al jugador la informació demanada perquè considerava que la persona afectada per la intervenció era la seva esposa. La resposta no adjuntava cap informe dels incidents. El jugador la va reenviar a Competició aquell mateix dia i va demanar que es valorés obtenir directament la documentació policial. (Document 23.5.)

19. Les respostes del club i les gestions posteriors d'accessibilitat

El 6 d'octubre, [redacted], director del torneig, va respondre en nom del club els requeriments de Competició. Va explicar que el lavabo adaptat estava disponible, però es mantenia tancat amb clau per seguretat, i que es trobava aproximadament a 140 metres de la porta de la sala, segons el recorregut que adjuntava. Va exposar les converses prèvies, l'alternativa del lavabo portàtil i el procediment de gestió del rellotge. El 7 d'octubre va completar la resposta amb la informació sobre la inscripció i la taula fixa. (Documents 17, 17.1 i 22.)

Els dies 6 i 8 d'octubre el jugador va reiterar les seves peticions a l'Ajuntament, inclosa la valoració d'un lavabo portàtil, i el 9 d'octubre va preguntar a la FCE quina informació i quines comprovacions d'accessibilitat havien servit per homologar el torneig. Va reiterar aquesta consulta el 17 d'octubre. (Document 28, annexos 03, 06 i 08, correus originals aportats amb el recurs.)

20. Els aparellaments i la tercera ronda

El 14 d'octubre el jugador va demanar que es corregís la seva situació als aparellaments de les rondes quarta a novena, invocant la mesura provisional. El dia 17 va jugar la tercera ronda. Segons [redacted], director del torneig, es va adaptar el rellotge i [redacted], vicepresident del club, va acompanyar el jugador al lavabo. L'endemà, el jugador va comunicar que la ronda havia transcorregut sense incidències. (Documents 24, 24.1 i 24.2, al·legat del club de 21 d'octubre i correus de 18 i 25 d'octubre.)

21. Les peticions del 18 d'octubre i el trasllat per a al·legacions

El 18 d'octubre, el jugador va sol·licitar que es valorés substituir l'àrbitre principal o designar un observador independent. Va invocar un enregistrament i les incidències en els aparellaments. La Resolució 46/2026 situa en la mateixa data la seva petició de suspensió total del torneig per les condicions d'accessibilitat. (Correu del jugador reproduït a la resposta del Comitè Tècnic d'Àrbitres. Resolució 46/2026, antecedent sisè.)

El 19 d'octubre, Competició va trametre l'expedient al jugador, al club i a l'àrbitre principal i va concedir tres dies hàbils per formular al·legacions. El 20 d'octubre, l'àrbitre principal [redacted] va presentar un escrit en què valorava la petició de testimonis que el jugador havia fet abans de la segona ronda. (Comunicacions reproduïdes als documents 27, 28 i 29, document 27.)

22. Les al·legacions finals davant Competició

En l'al·legat de 21 d'octubre, el club va defensar l'expulsió pel conjunt dels fets de la primera jornada i va demanar que Competició valorés una suspensió temporal de la participació en competicions federades. El director va enviar l'escrit el 22 d'octubre a les 14.13 h. (Al·legat del club i cadena de correus del document 29.)

El 22 d'octubre a les 12.16 h el jugador va presentar les al·legacions i els annexos sobre accessibilitat. Va declarar que podia decidir les jugades, moure les peces, anotar i accionar el rellotge per si mateix. Va explicar que necessitava l'esposa per a l'ajuda personal i física. Va reconèixer que inicialment ella s'havia negat a sortir, va demanar que se'n distingís la conducta de la seva i va discutir la versió del club sobre el lavabo portàtil. (Document 28 i annexos.)

23. La resolució de 23 d'octubre i les comunicacions d'aquell dia

El 23 d'octubre el Comitè Tècnic d'Àrbitres va respondre que no tenia potestat per designar o substituir l'àrbitre d'aquell torneig privat. El mateix dia, Competició va dictar la Resolució 46/2026. Va estimar parcialment la reclamació del jugador, va revocar l'expulsió, va confirmar la pèrdua de la segona partida i va desestimar la suspensió total del torneig. També va requerir al club que constituís un comitè de competició propi per a les rondes restants i va acordar el retorn de la fiança. La resolució es va notificar al jugador a les 13.07 h. (Resposta del Comitè Tècnic d'Àrbitres, resolució impugnada i correu de notificació.)

A les 17.14 h, [redacted], el participant que s'havia apropat un cop aturats els rellotges, va manifestar al jugador per WhatsApp que no l'havia sentit cridar ni anunciar que orinaria a la sala durant el període de la segona ronda que havia observat fins que el jugador va marxar. La conversa aportada mostra que se li havia demanat concretar la seva percepció des de l'aturada dels rellotges fins a la sortida. (Annex 1 del recurs del jugador.)

A les 21.07 h, [redacted], director del torneig, va demanar que Competició confirmés la recepció i la valoració de les al·legacions del club i que aclarís el tractament de la petició disciplinària. La resolució no conté un pronunciament específic sobre aquesta darrera petició. (Document 29 i Resolució 46/2026.)

24. La quarta ronda i les explicacions sobre el protocol del lavabo

El 24 d'octubre, abans de la quarta ronda, el jugador va demanar que es concretessin per escrit el lavabo, l'itinerari, la forma d'avís i la gestió del rellotge. El 25 d'octubre va explicar que [redacted], àrbitre auxiliar de la prova, havia aturat el seu rellotge després que l'adversari jugués i fins al retorn del lavabo, en un desplaçament d'aproximadament dotze minuts. El director del torneig, [redacted], va respondre aquell dia descrivint el procediment i afirmant que ja s'havia explicat a la primera ronda i aplicat a la tercera, extrem que el jugador discuteix pel que fa a la informació inicialment rebuda. (Cadena de correus de 24 i 25 d'octubre aportada amb el recurs del jugador.)

25. El recurs del jugador de 25 d'octubre

El jugador va formular un recurs datat el 25 d'octubre contra els apartats tercer i quart de la Resolució 46/2026. Demana deixar sense efecte la pèrdua de la segona partida o, subsidiàriament, una nova valoració motivada, i revisar la resposta sobre les mesures d'accessibilitat. No impugna la revocació de l'expulsió de la primera ronda, el requeriment de constituir el comitè del torneig ni la devolució de la fiança. Nega els crits de la segona ronda, qüestiona els advertiments i la persistència que li atribueix la resolució, i invoca les declaracions del seu adversari, [redacted], i del jugador que es va apropar durant la interrupció, [redacted]. (Recurs definitiu de 25 d'octubre, aportat separadament i sense número propi en la sèrie documental.)

El jugador aporta, entre altres annexos, la conversa de 23 d'octubre amb [redacted] i còpies dels documents 19 i 20. Demana sentir o ampliar les manifestacions de [redacted] i [redacted] (taula 10), [redacted], [redacted], [redacted] i l'agent de la Policia Local. Demana valorar els documents 23.4 i 23.5 i, si escau, obtenir la documentació de servei. Identifica també un enregistrament que atribueix a l'àrbitre principal [redacted] i que manifesta haver comunicat a la FCE el 15 d'octubre. En les al·legacions de 4 de novembre indica que l'arxiu

no figurava en la còpia traslladada i l'aporta directament en format OGG. (Recurs de 25 d'octubre i annex 08 de les al·legacions de 4 de novembre.)

26. La declaració d'[redacted], participant del torneig

[redacted], participant del torneig (fitxa FCE [redacted]), va signar una declaració el 25 d'octubre a petició del club. Diu que a la primera ronda va sentir els crits i l'anunci que el jugador portaria una ampolla i orinaria davant de tothom. De la segona, descriu la presència de l'esposa, l'aturada dels rellotges i la intervenció policial. No va sentir la conversa amb els agents. Afirma que en totes dues jornades va sentir el jugador adreçar-se a crits a l'àrbitre. El club diu que va saber el 24 d'octubre que [redacted] havia presenciat els fets. (Declaració de 25 d'octubre, annex únic del recurs del club.)

27. La petició del jugador sobre la cinquena ronda

El 28 d'octubre, a les 12.58 h, el jugador va demanar que es traslladés a Apel·lació un correu en què afirmava que encara apareixia sense aparellar per a les rondes cinquena a novena, tot i no haver demanat descans ni comunicat la baixa. Va sol·licitar un pronunciament urgent sobre la seva participació. El correu va arribar al Comitè d'Apel·lació mitjançant reenviament de 29 d'octubre. La comunicació interna d'aquell dia, a les 18.07 h, indicava que el jugador ja havia estat aparellat per a la ronda. (Cadena de correus de 28 i 29 d'octubre, aportada separadament, sense número propi a l'expedient.)

28. El recurs del Club Escacs Martorell de 29 d'octubre

El 29 d'octubre [redacted], director del torneig, va presentar recurs en nom del Club Escacs Martorell contra la revocació de l'expulsió i l'omissió d'una resposta a la petició disciplinària. Demana que es restableixi l'expulsió pel conjunt dels incidents de la primera jornada i que Apel·lació resolgui aquella petició. (Recurs del club de 29 d'octubre.)

El club sol·licita, a més, la suspensió provisional de la participació del jugador en les rondes pendents i una decisió urgent abans de la ronda prevista per al 31 d'octubre. Aporta la declaració de la jugadora [redacted] i en demana l'admissió, el trasllat a les altres parts i, si escau, la ratificació. A l'expedient remès consten els informes, les declaracions, els requeriments i les al·legacions esmentats, però no un plec de càrrecs ni una proposta de resolució d'un procediment disciplinari ordinari. (Recurs del club i documentació de l'expedient acumulat.)

29. La cinquena ronda i l'explicació posterior del jugador

En les al·legacions de 4 de novembre, el jugador manifesta que va participar en la cinquena ronda, prevista per al 31 d'octubre, i que, davant la coincidència amb una fira ornitològica, va utilitzar el lavabo abans de començar, va evitar beure durant la partida i va procurar no repetir el desplaçament. Reconeix expressament la gestió correcta del rellotge per l'àrbitre auxiliar durant les rondes tercera i quarta, i precisa que el trajecte d'anada i tornada de la quarta va durar dotze minuts i dotze segons. A la tercera situa una espera aproximada de cinc minuts i la presència de públic d'una altra fira. (Al·legacions del jugador de 4 de novembre, apartat sobre el lavabo.)

30. El trasllat a les parts de 2 de novembre

El dilluns 2 de novembre de 2026, a les 17.09 h, el Comitè d'Apel·lació va enviar al jugador i al Club Escacs Martorell, tots dos en còpia oculta, el correu «Recurs Esportista [redacted]». El

missatge facilitava un enllaç de descàrrega i identificava la documentació com el recurs del jugador i l'expedient complet. No enumerava els fitxers inclosos a l'enllaç.

D'acord amb l'article 87 del Reglament de disciplina esportiva de la FCE, el Comitè concedia a cadascuna de les parts dos dies hàbils des de l'endemà de la notificació per impugnar el recurs de l'altra. El correu indicava que el termini s'exhauria el dimecres 4 de novembre de 2026 a les 23.59 h. (Correu del Comitè d'Apel·lació de 2 de novembre de 2026, incorporat separadament.)

31. La impugnació presentada pel Club Escacs Martorell

El 4 de novembre, a les 18.32 h, el Club Escacs Martorell va enviar al Comitè d'Apel·lació l'escrit d'impugnació del recurs del jugador, subscrit pel director del torneig, [redacted]. Manté íntegrament el recurs del club de 29 d'octubre i sol·licita confirmar la pèrdua de la segona partida. Defensa la valoració conjunta dels anuncis de la primera ronda i de l'incident posterior a la sortida de l'esposa, diferencia les conductes de tots dos i exposa el relat presencial ressenyat a l'antecedent 15. (Impugnació de 4 de novembre i correu de tramesa, reproduït a la pàgina 1 del PDF de correus aportat.)

32. Les al·legacions i els annexos presentats pel jugador

El mateix 4 de novembre, a les 19.31 h, el jugador va trametre les seves al·legacions i un arxiu comprimit amb deu annexos. Manté el recurs de 25 d'octubre i s'oposa al del club. Qüestiona el termini i la legitimació del recurs de Martorell, l'admissibilitat de la declaració de [redacted] i la proporcionalitat de l'expulsió. Reitera les discrepàncies sobre la segona ronda, s'oposa a una suspensió cautelar i a una nova sanció sense procediment, i demana examinar possibles incompliments de l'organització. (Escrit de 4 de novembre i correu de tramesa, pàgines 3 i 4 del PDF de correus.)

Els annexos són els correus de 12, 16 i 23 de setembre sobre taula fixa i consulta a la FCE (01 a 03); el correu de 16 de setembre a l'àrbitre sobre rellotge i lavabo (04); una captura dels aparellaments de la tercera ronda amb l'asterisc i la llegenda d'assignació de taula (05); la instància municipal de 21 de setembre (06); les mesures provisionals d'aquell mateix dia (07); l'arxiu d'àudio (08); i dues captures de WhatsApp, relatives a un missatge eliminat i al perfil «[redacted]» (09 i 10).

Quant al Premi INEOS INOVYN, el jugador afirma que la taula 34 del grup C es va mantenir com a taula premiada en les cinc rondes disputades i que la seva assignació a la taula 10 li podia impedir optar-hi. Demana comprovar les taules efectivament designades i l'existència d'un mecanisme equivalent per als jugadors amb taula fixa; no demana el pagament d'un premi concret. Les bases preveuen el premi i la possibilitat de modificar la taula. No s'ha aportat amb aquests annexos una certificació de la designació efectiva en cada ronda. (Al·legacions de 4 de novembre, apartat d'antecedents organitzatius, petició onzena i índex dels annexos.)

Pel que fa a l'enregistrament, el jugador situa la seva circulació al grup de WhatsApp del torneig el 15 d'octubre i demana comprovar l'autoria, el context i l'existència d'un recurs formal anterior a aquella data contra la mesura de 21 de setembre. Precisa que no atribueix a l'arxiu, per si sol, prova d'una actuació concertada o d'una decisió anticipada d'Apel·lació. (Al·legacions de 4 de novembre, apartat sobre l'àudio i peticions dotzena i tretzena.)

33. Recepció pels membres del Comitè

El 5 de novembre, a les 8.38 h i a les 8.47 h, el compte del Comitè d'Apel·lació va reenviar als seus membres, respectivament, els correus del club i del jugador amb els adjunts. Totes dues parts havien presentat els seus escrits dins del termini concedit. En les seves al·legacions, el jugador va contestar el recurs del club i la declaració de [redacted], i va aportar l'àudio que, segons manifesta, faltava en la documentació traslladada. (PDF de correus de resposta, pàgines 1 a 4.)

34. Comprovació dels aparellaments i del premi especial

Els aparellaments publicats a Chess-Results del grup C, consultats el 5 de novembre de 2026, identifiquen el jugador amb el número inicial [redacted]. A la primera ronda consta aparellat amb [redacted] a la taula 2; a la taula 34 hi consten [redacted] i [redacted]. Tots començaven amb zero punts. Per tant, en aquesta primera ronda la diferència és d'ordre d'aparellament, no de puntuació.

Abans de les rondes segona, tercera, quarta, cinquena i sisena, el jugador tenia, respectivament, 1, 1, 1,5, 2,5 i 3,5 punts. Els dos jugadors de la taula 34 tenien, en cadascuna d'aquelles rondes, 0, 0,5, 1, 1 i 1,5 punts, respectivament. A la tercera ronda el rival del jugador tenia 1,5 punts; a les altres quatre, tenia la mateixa puntuació que ell. La sisena ronda figura aparellada, però encara sense resultat. La base novena designa la taula 34 per al premi especial del grup C, amb la possibilitat de modificar-la segons el nombre d'inscrits. (Bases, apartat 9; Chess-Results, torneig 1452552, aparellaments del grup C, rondes 1 a 6, consulta de 5 de novembre.)

FONAMENTS DE DRET

Bloc I. Competència del Comitè d'Apel·lació

Primer. Atribucions del Comitè i objecte dels recursos

Els articles 106 i 108 dels Estatuts de la FCE atribueixen la primera instància en matèria competitiva i disciplinària al Comitè de Competició i de Disciplina Esportiva, sens perjudici de les facultats de l'àrbitre durant la prova. Correspon al Comitè d'Apel·lació conèixer en segona instància dels recursos contra les resolucions de Competició. En revisar una decisió arbitral, el Comitè ha d'examinar la prova dels fets, la regla aplicada i la proporcionalitat de la mesura.

D'acord amb l'article 89.a del Text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret legislatiu 1/2000, l'àrbitre exerceix les seves facultats durant la prova amb subjecció a les regles de la modalitat. La pèrdua d'una partida i l'expulsió tenen efectes en la competició en què s'acorden. La imposició d'una sanció posterior de suspensió de llicència exigeix el procediment disciplinari corresponent, amb acusació concreta, audiència i dret de defensa.

S'admeten i es resolen conjuntament els recursos del jugador i del Club Escacs Martorell. L'objecció del jugador sobre el termini és fundada pel que fa a la norma aplicable, però no comporta la inadmissió que sol·licita, pels motius que s'exposen tot seguit.

El jugador té raó quan assenyala que els articles 119 dels Estatuts i 91.2 del Reglament de disciplina esportiva fixen un termini màxim de tres dies hàbils, comptats des de l'endemà de la notificació. El Comitè de Competició no pot substituir-lo amb caràcter general per un

termini de deu dies sense la modificació normativa corresponent. El termini d'esmena de l'article 86.3 té un objecte diferent i no habilita aquesta ampliació del termini d'interposició.

Aquesta qüestió ja es va examinar a la Resolució 03/2023 del Comitè d'Apel·lació, d'1 de març. A més d'afirmar que el termini aplicable era de tres dies hàbils, aquest òrgan va sol·licitar expressament a Competició que s'ajustés als articles 119 dels Estatuts i 91.2 del Reglament. En el comunicat posterior referit a les resolucions 02, 03 i 04/2023, datat el 13 de març, Competició va defensar que els clubs no eren entitats professionals i que calia facilitar-ne la defensa, i va acordar mantenir els deu dies habituals per apel·lar.

El Comitè de Competició, advertit expressament de la contradicció amb la normativa, va decidir mantenir el termini de deu dies. Aquesta decisió constitueix un incompliment dels Estatuts i del Reglament i genera inseguretat jurídica sobre el termini d'impugnació, l'admissibilitat dels recursos i el moment en què les resolucions esdevenen fermes. La voluntat de facilitar la defensa dels clubs no habilita un òrgan jurisdiccional federatiu per apartar-se d'una norma vigent. El Comitè d'Apel·lació reprova el manteniment d'aquest criteri i reitera a Competició el deure de consignar i aplicar el termini reglamentari. La protecció de qui ha seguit de bona fe una notificació incorrecta no legitima aquesta pràctica.

La mateixa Resolució 03/2023 va distingir la incorrecció del termini indicat de les conseqüències per a la part recurrent: va protegir qui havia actuat de bona fe dins del termini comunicat per Competició. Aquella resolució no va ser recorreguda. S'invoca com a criteri propi d'aquest Comitè, que es manté pels motius exposats.

La bona fe es presumeix i, en aquest expedient, no consten elements concrets que desvirtuïn la del Martorell. El peu de recurs de la Resolució 46/2026 indicava expressament deu dies hàbils i el club va presentar el recurs de 29 d'octubre dins d'aquest termini, fins i tot prenent com a notificació la data més primerenca plantejada pel jugador, el 23 d'octubre.

La persistència de la pràctica de Competició no la converteix en conforme a la norma, però tampoc permet traslladar-ne el perjudici al club que ha seguit de bona fe la indicació de recursos rebuda. Es reconeix, doncs, l'encert de l'objecció normativa del jugador i es desestima la pretensió d'inadmissió per extemporaneïtat. Competició haurà de consignar en les notificacions futures el termini reglamentari de tres dies hàbils.

El club té un interès propi i concret en la decisió sobre qui pot participar en la prova que organitza i en l'aplicació de les mesures arbitrals dirigides al seu desenvolupament. La revocació d'una expulsió incideix directament en aquesta responsabilitat organitzativa. La legitimació no depèn que el club hagués imposat la mesura. Quant a la denúncia disciplinària, els articles 119 a 122 de la Llei de l'esport emparen el dret a obtenir una resposta i a impugnar-la en els termes legals; no confereixen un dret que s'imposi una sanció determinada. La petició disciplinària ja constava en l'al·legat de 21 d'octubre i la seva omissió pot ser revisada sense formular ara càrrecs nous en segona instància.

El jugador recorre els apartats tercer i quart. Demana revisar la pèrdua de la segona partida i la resposta sobre les mesures d'accessibilitat durant el torneig. El club demana restablir l'expulsió i resoldre la petició disciplinària que havia formulat davant Competició. La revisió en perjudici del jugador de l'apartat segon queda delimitada per aquesta pretensió expressa del club i resta subjecta a l'audiència prevista a l'article 87.

La continuació del torneig exigeix resoldre sense demora la controvèrsia sobre la permanència del jugador. Ajornar aquest pronunciament fins a completar la investigació de totes les possibles responsabilitats disciplinàries podria privar d'efectivitat la pretensió del club, perquè les rondes pendents s'haurien disputat abans d'obtenir una resposta.

El Comitè disposa dels informes arbitrals, de les versions de les parts, de les declaracions testificals incorporades i de les al·legacions formulades després del trasllat de l'expedient. Aquest conjunt permet identificar els episodis, contrastar les versions i revisar les decisions sobre l'expulsió i la pèrdua de la segona partida. La resolució decideix definitivament aquests recursos en via federativa. La petició de responsabilitat disciplinària addicional seguirà el procediment exposat als fonaments setzè a divuitè.

Totes dues parts han formulat al·legacions en el tràmit de l'article 87. El bloc IV resol sobre l'admissibilitat i la necessitat de les proves sol·licitades, d'acord amb l'article 88, i exposa la valoració dels elements sotmesos a contradicció per a cadascun dels episodis.

Bloc II. Normativa d'accessibilitat i obligacions de la Federació, del club organitzador i del jugador

Segon. Celebració d'un obert individual en una seu amb barreres d'accés

Els articles 14 i 49 de la Constitució espanyola i l'article 30.5 de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat emparen la participació en les activitats esportives ordinàries en condicions d'igualtat. Aquest principi es concreta en l'article 18.1 de la Llei catalana 19/2020 i en l'article 24.1 de la Llei estatal 15/2022, que exigeixen igualtat de tracte en la pràctica esportiva.

El dret a participar en condicions d'igualtat comporta l'adopció dels ajustos raonables necessaris per evitar la discriminació, però no imposa qualsevol adaptació amb independència de la seva viabilitat. L'article 4.1 de la Llei 15/2022 considera la denegació d'ajustos raonables una vulneració del dret a la igualtat de tracte, mentre que l'article 6.1.a la qualifica expressament de discriminació directa i defineix aquests ajustos com les modificacions i adaptacions necessàries i adequades que no comportin una càrrega desproporcionada o indeguda. Els articles 2.m i 66.2 del text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013 exigeixen ponderar l'eficàcia de l'ajust, les conseqüències de no adoptar-lo, el cost, els recursos de l'entitat i els ajuts disponibles.

La valoració dels incidents de 19 i 26 de setembre s'ha de fer amb les normes vigents en aquelles dates. Per a les mesures que s'han d'aplicar a partir d'aquesta resolució també s'ha de tenir present la redacció de l'article 2.m del text refós estatal introduïda per la Llei 4/2026, d'1 d'octubre, vigent des del 23 d'octubre de 2026. Aquesta reforma explicita el caràcter discriminatori de la denegació d'un ajust raonable. No s'aplica retroactivament per crear o agreujar responsabilitat pels incidents anteriors.

La Llei 13/2014, d'accessibilitat, inclou els serveis esportius privats d'ús públic (article 24.b). Respecte dels edificis i serveis existents, els articles 15 i 26 distingeixen les condicions reglamentàries d'adaptació i l'exigència de millora progressiva mitjançant ajustos raonables. El Codi d'accessibilitat de Catalunya, aprovat pel Decret 209/2023, precisa les obligacions aplicables segons les característiques del recinte i de l'activitat.

Cal distingir entre les competicions que organitza directament la Federació Catalana d'Escacs i els oberts organitzats per clubs que la Federació homologa i supervisa. En aquests darrers, l'homologació no desplaça la responsabilitat d'organització del club (articles 7 i 8 dels Estatuts i 48 i 152 del Reglament general i de competicions de la FCE). L'article 158 d'aquest Reglament exigeix indicar a les bases si el local és accessible per a persones amb mobilitat reduïda. La informació ha de permetre identificar les limitacions conegudes i sol·licitar amb antelació els suports necessaris.

L'organitzador ha d'examinar les alternatives raonablement disponibles: distribució de taules i espais, itineraris, ajudes personals, gestió del temps de joc i, si resulta viable, altres dependències o seus accessibles. Però organitzar un torneig en un equipament municipal o en un immoble aliè no faculta el club per executar unilateralment obres estructurals. Cal delimitar les actuacions que corresponen al club i les que depenen del titular de l'edifici. El club ha d'informar de les limitacions del recinte i examinar les alternatives amb el seu titular.

Les directrius FIDE sobre el tractament dels jugadors amb discapacitat preveuen una seu accessible o una alternativa acceptable i plenament supervisada per a qui no pugui accedir-hi. També estableixen mesures sobre la ubicació del material i la informació dels serveis disponibles (directrius D.04.12, apartats 3, 6 i 7). L'article 12.2.6 de les Lleis dels escacs encomana a l'àrbitre adoptar mesures especials per als jugadors amb discapacitat. Aquestes previsions concreten els deures d'organització i d'assistència que s'han d'examinar en cada torneig.

La previsió de l'article 157 del Reglament federatiu sobre els suports que ha de proveir l'esportista s'ha de llegir conjuntament amb els articles 152 a 156 i amb les obligacions legals d'igualtat. El fet que la Federació no disposi del registre complementari no impedeix que el jugador comuniqui directament una necessitat concreta ni dispensa de donar-hi una resposta. Igualment, l'homologació esportiva no substitueix les autoritzacions del recinte ni certifica, per si sola, el compliment de totes les exigències d'accessibilitat.

D'aquest marc normatiu no resulta que qualsevol deficiència d'accessibilitat imposi automàticament la suspensió total d'un torneig, ni que la presentació d'una reclamació individual produeixi aquest efecte. La suspensió afecta tots els participants, els aparellaments, el calendari i els resultats de la prova. Per això, la mesura exigeix identificar l'incompliment concret i efectuar un judici de necessitat i proporcionalitat, atenent també els drets dels altres inscrits.

Quan la barrera es pot superar mitjançant ajustos raonables, adequats i eficaços, l'organitzador té el deure d'adoptar-los. La denegació injustificada d'aquests ajustos vulnera el dret a la igualtat de tracte. Aplicats els ajustos que permeten la participació efectiva, la competició ha de continuar.

L'article 61 del Reglament general i de competicions de la FCE faculta la Federació per anul·lar una prova en els supòsits reglamentaris. L'exercici d'aquesta potestat exigeix una causa concreta i una motivació adequada; no s'activa automàticament per la formulació d'una queixa.

En conseqüència, aquest Comitè estableix com a criteri general que el dret a la participació esportiva en igualtat obliga l'organitzador a adoptar els ajustos raonables, adequats i eficaços que permetin superar les barreres d'accessibilitat. Quan aquests ajustos siguin possibles i raonablement exigibles, la seva aplicació és obligatòria i la competició ha de continuar. Quan,

en canvi, la barrera sigui objectivament insalvable i no existeixin alternatives raonablement exigibles, no es pot imposar una actuació materialment impossible ni deduir d'aquesta impossibilitat un dret automàtic a suspendre la prova. En aquest darrer supòsit, l'interès general de la competició, els drets dels altres participants, la seguretat jurídica de l'organització i el principi de proporcionalitat justifiquen preservar-ne la continuïtat, sempre que la celebració sigui jurídicament admissible i no hi hagi cap ordre de suspensió de l'òrgan competent. La suspensió general requereix una causa jurídica específica i motivació suficient, especialment quan la interrupció de les partides no permetria superar la barrera. En tot cas, es mantenen les obligacions legals d'accessibilitat de cada responsable.

Tercer. El deure de col·laboració i el dret a reclamar

L'article 155 del Reglament federatiu preveu que el jugador indiqui en inscriure's els suports que necessita i que l'organització consulti les mesures a la FCE. La bona fe exigeix a tots dos concretar la dificultat i examinar una solució. Entre dues opcions igualment eficaces, el club pot escollir la menys onerosa. El jugador pot explicar per què una proposta no li serveix i presentar la reclamació que consideri oportuna. Fer-ho no és motiu d'exclusió ni de retret disciplinari (articles 26.3 de la Llei 13/2014 i 75.3 del text refós estatal).

Durant la ronda, el jugador està subjecte a les mateixes regles de conducta que els altres participants. Si se li atribueix una pertorbació, el Comitè ha de determinar què va fer, quina indicació va rebre i com va afectar la partida o la resta de la sala.

Bloc III. Anàlisi específica de l'accessibilitat a l'Obert de Martorell

El jugador va sol·licitar la suspensió total de l'Obert en l'escrit de 18 d'octubre. L'apartat quart de la Resolució 46/2026 va desestimar aquesta petició. En la petició sisena del recurs de 25 d'octubre, el jugador demana que s'adoptin mesures proporcionades mentre continua la competició. En revisar l'apartat quart, correspon decidir si escau mantenir el torneig i si les mesures adoptades donen resposta a la dificultat que el jugador ha identificat.

Quart. La taula fixa i l'asterisc als aparellaments

Els articles 155 i 158 del Reglament general i de competicions i les directrius FIDE sobre participants amb discapacitat permeten els ajustos organitzatius de taula que siguin necessaris per garantir l'accés efectiu al joc. Aquesta adaptació ha de tenir una justificació funcional i respectar la igualtat competitiva. Per si mateixa, no implica la difusió de dades de salut.

En inscriure's, el jugador va demanar no quedar assignat a una taula fixa (document 22). El club explica que la ubicació escollida deixava prou espai per acostar-se al tauler i maniobrar. El 15 de setembre el jugador la va acceptar sota protesta (document 2). Aquesta acceptació no equival a una renúncia a qüestionar la mesura. L'assignació d'una ubicació física estable entra dins les facultats organitzatives si respon a una necessitat funcional acreditable i preserva la igualtat competitiva. No consta que modifiqués l'adversari o el color.

El correu de 12 de setembre anuncia l'anul·lació de la inscripció si no s'accepten les condicions organitzatives. Aquest advertiment no converteix en vàlida qualsevol condició ni permet substituir l'examen de la seva necessitat per la simple acceptació de les bases. Alhora, el desacord del jugador no li atribueix la facultat de determinar unilateralment la distribució de la sala. En les condicions d'espai descrites, la ubicació estable té una justificació funcional;

l'oposició del jugador obliga a explicar-la, a escoltar les dificultats concretes i a comprovar els efectes de la decisió.

La resposta de la FCE de 23 de setembre manifesta que no consta la consulta sobre mesures complementàries i que no s'havia implementat la base de dades dels articles 153 i 154. El deure de consulta de l'article 155 subsisteix quan s'han comunicat necessitats de suport. L'adequació de les mesures adoptades s'ha de valorar pel seu contingut i eficàcia. L'abast de l'omissió i l'eventual responsabilitat que se'n derivi s'examinaran en el procediment corresponent, amb audiència de les persones afectades.

Els premis de classificació s'obtenen pels resultats esportius, d'acord amb les categories i els desempats previstos a les bases. L'assignació d'una taula física fixa no altera, per si mateixa, els punts, els adversaris, els colors ni el dret a aquests premis. No s'ha acreditat que el jugador hagi deixat de percebre un premi concret a causa d'aquesta assignació. Ateses les condicions de l'espai i les necessitats de mobilitat del jugador, el Comitè considera adequada i proporcionada la ubicació estable escollida per facilitar-ne la participació.

El Premi INEOS INOVYN té una regla específica: la base novena vincula deu euros per ronda a una partida designada, amb atribució al guanyador o repartiment en cas d'empat. El jugador té raó en aquest punt: la combinació d'una ubicació física fixa amb l'atribució literal del premi a una altra taula l'excloïa indegudament de la possibilitat d'optar-hi. L'adaptació de l'espai no pot comportar aquesta exclusió. Quan una partida tingui dret a optar al premi pel seu lloc en l'ordre ordinari d'aparellament, ha de conservar aquesta condició encara que es disputi en una altra taula per raons d'accessibilitat. Aquest defecte en l'aplicació del premi és corregible i no desvirtua la justificació de la ubicació fixa com a mesura d'accés al joc.

Cal distingir aquesta exclusió de la pèrdua efectiva d'un premi. La comprovació de l'antecedent 34 mostra que, de la segona a la sisena ronda, la seva partida pertanyia a grups de puntuació superiors als dels ocupants de la taula 34. A la primera, amb tots els jugadors a zero punts, el seu aparellament inicial tampoc es corresponia amb el de la taula premiada. Per tant, encara que no hagués tingut assignada una taula fixa, no li hauria correspost jugar a la taula 34 en cap de les rondes examinades, de la primera a la sisena. L'assignació fixa no li va fer perdre cap premi en les cinc rondes celebrades, ni l'aparellament de la sisena li atribuïa el dret a optar-hi. S'estima, doncs, la queixa sobre igualtat d'oportunitats i s'ordena corregir el criteri per als participants amb taula fixa. No correspon reconèixer cap quantitat per aquest concepte, l'abonament de la qual el jugador tampoc no ha sol·licitat.

La publicació de l'asterisc al costat del nom del jugador tenia un precedent en els aparellaments de 2023 i 2024. En aquelles dues edicions, la llegenda n'explicitava l'únic significat publicat, l'assignació d'una taula determinada. En aquesta edició consta la seva oposició expressa (documents 22 i 2). Els aparellaments examinats de 2026 tampoc no vinculen el signe amb la salut del jugador. Amb aquests elements, el Comitè no aprecia que el signe, per si sol, revelés una dada de salut en el sentit dels articles 4.15 i 9.1 del Reglament (UE) 2016/679.

L'asterisc compleix una funció pràctica: indicar als dos adversaris on han de jugar quan la ubicació física no segueix l'ordre ordinari de taulers. No publica el motiu de l'assignació. La publicació respon a aquesta necessitat organitzativa i resta subjecta als principis de finalitat, base jurídica i minimització dels articles 5 i 6 del RGPD. La notorietat de l'ús d'una cadira de rodes no constitueix una autorització general per difondre dades de salut.

Cinquè. L'accés al lavabo a Martorell i la informació facilitada al jugador

La regla 11.2.1 de les Lleis dels escacs inclou els lavabos en el recinte de joc. Els articles 15 i 26 de la Llei 13/2014 i el Codi d'accessibilitat imposen examinar les condicions materials del servei i els ajustos raonablement disponibles; les responsabilitats del titular de l'immoble no es confonen amb les facultats organitzatives del club.

A la nau municipal de Ca n'Oliveras el jugador podia accedir a la sala i al tauler. La dificultat era arribar durant la partida al lavabo adaptat. No consta que la cessió d'ús facultés el club per autoritzar obres. En canvi, el club podia acordar amb l'Ajuntament la disponibilitat del lavabo i de la clau, i coordinar amb l'àrbitre les condicions del desplaçament.

El document 17.1 situa el lavabo a uns 140 metres d'anada des de la porta de la sala, amb un tram exterior i accés amb clau. L'apartat 15.2.a de l'annex 3c del Codi d'accessibilitat de Catalunya (Decret 209/2023) mesura la distància entre dues unitats higièniques, una referència diferent de la descrita en aquest document. L'exigència d'una cabina portàtil accessible prevista a l'article 121.6.e depèn de l'aforament i dels serveis disponibles al lloc de l'acte. L'expedient no acredita l'aforament autoritzat ni quina cambra higiènica correspon tècnicament a la nau; el nombre de jugadors inscrits no determina aquestes dades. La comprovació tècnica sol·licitada a l'Ajuntament haurà d'examinar aquests extrems. Per resoldre la petició de suspensió del torneig, el Comitè valora el recorregut, l'accés efectiu al servei i els ajustos aplicats durant les rondes.

En aquest expedient, el jugador va comunicar que utilitzava cadira de rodes, va acceptar la taula fixa sota protesta i va demanar una mesura per al temps de joc durant els desplaçaments al lavabo (documents 2, 3 i 22). El club afirma que va refusar un lavabo portàtil i el jugador ho nega. No hi ha prou prova dels termes de l'oferta i del rebuig per atribuir-li la manca d'aquesta solució (documents 17, 18 i 28).

Pel que fa a la ubicació física del rellotge, l'article 6.5 de les Lleis dels escacs atribueix a l'àrbitre la decisió sobre on s'ha de col·locar abans de començar la partida. La petició del jugador de tenir-lo a la dreta s'ha d'examinar en exercici d'aquesta facultat, conjuntament amb el deure d'adoptar mesures especials previst a l'article 12.2.6. Correspon, doncs, a l'àrbitre decidir una ubicació que permeti utilitzar-lo efectivament; la preferència manifestada pel jugador no determina per si sola la decisió.

Quant a l'oferta de protecció del temps a la primera ronda, el Comitè té per acreditat el relat de l'àrbitre principal [redacted]: el jugador havia de fer la jugada abans de sortir i, si l'adversari responia abans que tornés del lavabo, s'aturaria el seu rellotge fins al retorn. [redacted], director del torneig, també sosté que la proposta s'havia explicat inicialment, tot i que no va presenciar aquella ronda. El Comitè ha ponderat la versió del jugador i la declaració d'[redacted], segons les quals no es va acceptar l'aturada. El Comitè atribueix, tanmateix, més força a l'informe arbitral, perquè descriu de manera concreta quan s'havia d'aturar el rellotge i vincula la mesura al torn del jugador. Confrontats aquests elements i d'acord amb els apartats 7 a 9 de l'article 17 del Reglament de disciplina esportiva, el Comitè no considera desvirtuada l'existència de l'oferta. La mesura es va oferir, però no es va arribar a aplicar perquè el jugador no va anar al lavabo durant aquella partida.

La suficiència de les mesures d'accessibilitat i la conducta del jugador requereixen una valoració diferenciada. Les deficiències organitzatives s'han de corregir i les reclamacions s'han de resoldre pels procediments establerts. La discrepància sobre el rellotge no legitima

els crits, les pertorbacions de la sala ni l'incompliment de les indicacions d'ordre. En aquest cas, el Comitè no li atribueix eficàcia justificativa ni atenuadora dels crits acreditats.

La suficiència de les mesures s'ha de valorar pel seu funcionament conjunt: que el jugador pugui efectuar el recorregut, accedir al lavabo, disposar de l'ajuda necessària i tornar al tauler sense perdre temps de reflexió per aquell desplaçament. La distància s'ha de ponderar amb les condicions efectives d'accés i amb els suports disponibles.

Les al·legacions del jugador de 4 de novembre aporten un element especialment rellevant. Reconeix que durant les rondes tercera i quarta va utilitzar el lavabo i que l'àrbitre auxiliar va gestionar correctament el rellotge, de manera que no va perdre temps de joc. A la tercera ronda descriu una espera aproximada de cinc minuts; a la quarta, un desplaçament d'anada i tornada de dotze minuts i dotze segons. Aquestes dades acrediten l'aplicació efectiva de la protecció del temps i la possibilitat d'atendre aquella necessitat durant la competició.

La protecció del rellotge s'ha de completar amb la disponibilitat del lavabo, de la clau i d'un recorregut practicable, especialment quan coincideixin altres activitats al recinte. El relat de la cinquena ronda, en què el jugador va utilitzar el servei abans de començar i va evitar beure per no haver de repetir el desplaçament, reforça la necessitat d'organitzar aquest accés durant tota la sessió. El Comitè considera adequat el conjunt de mesures concretat al fonament setè i en requereix l'aplicació i la comunicació escrita.

El jugador tenia un coneixement previ, directe i reiterat del recinte, de la sala de la Nau 1 i del recorregut fins al lavabo accessible. Ho acrediten les participacions de 2012, 2019, 2023 i 2024, la confirmació escrita de la disponibilitat de la clau el 2023 i les peticions municipals (antecedent 2 i document 28, annexos 01 i 09). El correu de 16 de setembre de 2026 mostra que comptava amb aquell desplaçament si no s'havien fet obres. Corresponia, però, a l'organització informar de la disponibilitat de la clau, de les possibles interferències d'altres activitats en el recorregut i de la gestió del rellotge en les rondes de 2026, així com incloure a les bases la informació exigible a tots els participants.

L'oferta oral de protecció del temps que el Comitè considera acreditada havia d'anar acompanyada de la informació general sobre accessibilitat. No consta resposta escrita abans de la primera ronda al correu de 16 de setembre, i les bases havien d'indicar les condicions de la seu per a tots els inscrits (article 158 del Reglament general i de competicions). S'estima la queixa en aquest extrem i es requereix comunicar per escrit el funcionament de l'accés al lavabo, l'ajuda disponible i la gestió del rellotge.

Sisè. L'assistència personal durant les rondes

La discapacitat del jugador i les seves necessitats de suport estan reconegudes. El requeriment inicial de sortida de l'esposa es va produir en aplicar les condicions de permanència del públic, amb la informació de què disposaven aleshores l'organització i l'arbitratge. El Comitè no aprecia que aquell requeriment respongués a la discapacitat del jugador ni a una voluntat de negar-li l'ajuda necessària.

El jugador havia participat en les edicions de 2023 i 2024 a la mateixa sala de la Nau 1. La pràctica coneguda era que movia les peces i accionava el rellotge per si mateix. En les al·legacions de 22 d'octubre va confirmar que també podia anotar sense ajuda (document 28). Per tant, durant les rondes examinades no necessitava assistència per executar les operacions de joc previstes a les regles 4.9, 6.2.6 i 8.1.6 de les Lleis dels escacs.

La documentació aportada posteriorment acredita una situació de dependència reconeguda i la designació de l'esposa com a cuidadora no professional. No consta que el club o els àrbitres la coneguessin documentalment abans dels incidents. Aquesta manca de coneixement explica que inicialment fos tractada com una espectadora. La necessitat d'ajuda personal, però, s'havia de valorar atenent les actuacions concretes per a les quals el jugador la demanava.

Abans de les dues primeres rondes no consta una petició perquè l'esposa l'assistís en les operacions del joc. El jugador va invocar la condició d'assistent durant la intervenció policial, després que ella s'hagués negat a sortir i s'hagués requerit la Policia Local (antecedents 13 i 14; documents 15, 19, 20, 21 i 23.4). Un cop manifestada la necessitat d'ajuda, corresponia concretar en què consistia i com s'havia de prestar, encara que la petició es formulés amb la ronda començada.

[redacted], adversari del jugador, declara que aquest va demanar ajuda a l'esposa per passar de la cadira de rodes a una cadira ordinària i que ella no el molestava ni suggeria jugades (document 20). Aquesta observació és compatible amb una necessitat d'assistència personal puntual. L'autonomia per jugar i la necessitat de suport per canviar de seient o anar al lavabo poden concórrer en una mateixa persona.

L'assistència s'havia d'organitzar de manera compatible amb les partides: determinar una ubicació adequada per a l'acompanyant, assegurar que pogués ser localitzada i permetre-li intervenir quan fos necessari. La condició de cuidadora és rellevant per concretar aquest suport i s'ha de compatibilitzar amb les indicacions arbitrals sobre la ubicació i el comportament a la sala. La petició d'ajuda s'havia d'atendre i la negativa anterior de l'acompanyant a seguir les indicacions d'ordre s'ha de valorar separadament.

La possible retirada de la cadira de rodes, descrita pel director del torneig, ajuda a entendre l'origen de la conversa sobre l'ampolla. La cadira havia de romandre disponible per al jugador, en una ubicació compatible amb la circulació, encara que en aquell moment estigués assegut en una cadira ordinària. Finalment no consta que se li retirés. Les paraules pronunciades durant aquell intercanvi i el seu to s'examinen al fonament tretzè.

Setè. Continuïtat del torneig i protocol per a les rondes pendents

Les facultats arbitrals per ordenar les partides i gestionar el rellotge, juntament amb el deure d'ajustos raonables i la proporcionalitat exigida per la normativa d'igualtat de tracte, permeten prioritzar les adaptacions efectives davant una suspensió general que no sigui necessària.

El Comitè confirma la continuïtat de l'Obert de Martorell. El jugador va accedir a la sala i al tauler i les rondes tercera i quarta acrediten que va utilitzar el lavabo amb protecció efectiva del temps de joc. La solució requereix assegurar la disponibilitat del servei i del recorregut abans de cada sessió, especialment quan coincideixin altres activitats al recinte. Aquestes actuacions es poden aplicar durant el torneig i permeten atendre la necessitat exposada sense suspendre les partides. La distància de 140 metres es valora conjuntament amb aquestes condicions i amb l'ajuda disponible.

Abans de cada sessió, l'organització i l'equip arbitral comprovaran que l'itinerari és practicable, que el lavabo està disponible i que la clau es pot obtenir sense demora. Indicaran per escrit el recorregut, on és la clau, a qui es pot demanar ajuda i com es protegirà el temps de joc. Quan el participant necessiti acompanyament, concretaran amb ell la persona que el prestarà i la manera de localitzar-la i facilitar-ne la intervenció.

En les circumstàncies d'aquesta prova, sempre que sigui possible, el jugador farà la jugada abans de sortir. Si l'adversari respon mentre és fora, l'àrbitre aturarà el rellotge durant el temps necessari fins que torni al tauler i estigui en condicions de reprendre el joc. En cas d'urgència facilitarà la sortida sense demora i adoptarà la mesura de protecció del temps que correspongui (regles 6.11 i 12.2.6 de les Lleis dels escacs).

El protocol beneficia qualsevol participant que necessiti aquestes mesures durant les rondes pendents. L'adopció d'aquests ajustos és independent de la decisió sobre si el jugador pot continuar en el torneig, que s'examina al bloc següent.

Bloc IV. Conducta del jugador

Prova sobre els incidents aportada en apel·lació

L'article 88 del Reglament de disciplina esportiva exigeix resoldre sobre les proves indegudament denegades en primera instància i sobre aquelles de les quals la part no havia pogut tenir notícia abans de la resolució impugnada. També impedeix aportar proves conegudes i disponibles que no es van proposar oportunament. Per aplicar-lo, el Comitè examina l'objecte de cada diligència, el moment en què es va sol·licitar i la informació que pot aportar als pronunciaments que s'han de dictar.

La revisió de l'expulsió acordada el 19 de setembre es fonamenta en els fets de la primera jornada. Les diligències sobre l'intercanvi de la segona ronda no són necessàries per establir aquells fets ni per revisar aquella decisió. La seva pertinència respecte de la pèrdua de la segona partida s'examina separadament a continuació.

S'admet la declaració d'[redacted] perquè el club afirma que va saber que havia presenciat els fets el 24 d'octubre, després de la resolució impugnada, i no consten dades que contradiguin aquesta explicació. El jugador n'ha pogut discutir el contingut en les al·legacions de 4 de novembre. El fet que s'hagi redactat a petició del club no la priva de valor probatori, que es limita als fets que la testimoni va percebre directament. La declaració no reprodueix literalment l'intercanvi de la segona ronda ni les paraules dirigides a la policia.

S'admet la conversa amb [redacted] de 23 d'octubre, posterior a la resolució, com a precisió de la seva declaració ja incorporada. El testimoni, que ja havia declarat en primera instància, concreta l'interval que va observar i nega expressament haver sentit crits o l'anunci d'orinar. El seu contingut de descàrrec s'examina de manera expressa al fonament tretzè.

Es conserven els annexos de 4 de novembre que reprodueixen comunicacions o acords ja incorporats a l'expedient. Els documents nous sobre la consulta federativa s'adjunten a la petició remesa a Competició perquè n'examini les possibles conseqüències disciplinàries. La comprovació dels aparellaments publicada a Chess-Results es limita a respondre la queixa específica sobre el premi en els termes del fonament quart.

L'escrit de [redacted] de 4 de novembre desenvolupa l'oposició del club i aporta precisions sobre un episodi que afirma haver presenciat. S'incorpora com a al·legació del club. Per valorar-lo com un nou testimoni sobre les paraules i els crits, caldria justificar-ne l'aportació tardana conforme a l'article 88; per això, no s'empra com a corroboració decisiva d'aquests fets. La referència a la possible retirada de la cadira es valora com una explicació del context. El relat del director no gaudeix de la presumpció pròpia dels informes arbitrals ni s'utilitza per afegir un fet incriminatori.

El Comitè considera innecessària la ratificació d'[redacted], perquè la declaració escrita identifica els fets que va percebre i el jugador n'ha pogut discutir el contingut. Pel que fa als altres testimonis presents a la sala, el recurs n'indica els noms i, en part, la ubicació, però no concreta quin d'ells va sentir l'intercanvi posterior a la sortida de l'acompanyant ni quina observació aportaria sobre aquell moment. Ja consten la versió del jugador, la de l'adversari al mateix tauler, la del participant que s'hi va apropar i l'informe del destinatari de les paraules. El Comitè considera suficient aquest conjunt per resoldre, d'acord amb la confrontació dels relats i la valoració motivada dels fonaments tretzè i catorzè, i denega aquestes declaracions.

La petició de documentació policial ja s'havia plantejat abans de la resolució impugnada. El jugador va demanar informació a la Policia Local el 29 de setembre, va aportar la sol·licitud a Competició l'1 d'octubre i, rebuda la resposta de 5 d'octubre, va demanar que aquest òrgan valorés obtenir directament la documentació (documents 23, 23.4 i 23.5). Es tracta d'una diligència sol·licitada i no practicada, l'objecte de la qual era documentar la intervenció policial. Els informes i les declaracions incorporats acrediten que l'agent va parlar amb el jugador i la seva esposa, va requerir aquesta darrera perquè abandonés la sala i ella ho va fer. El Comitè accepta aquests fets i considera innecessari reiterar la diligència documental per establir-los.

La declaració personal de l'agent s'ha de valorar, a més, respecte de l'intercanvi posterior a la sortida de l'acompanyant. L'informe arbitral l'inclou entre les persones que hi havia al voltant, si bé precisa que la informació sobre la composició del grup li va arribar de l'organització (document 15, apartats 8 i 8.a). El Comitè denega aquesta declaració perquè considera suficients les percepcions directes ja incorporades sobre aquell intercanvi, que permeten confrontar tant el relat arbitral com la versió de descàrrec. La preferència per un dels relats es motiva al fonament tretzè. Les peticions de prova es trasllladen a l'instructor perquè n'examini la pertinència respecte dels fets i les responsabilitats que s'investiguin en el procediment disciplinari.

S'incorpora l'arxiu OGG aportat el 4 de novembre com a suport de l'enregistrament ja identificat en el recurs del jugador. L'enregistrament és de data indeterminada. El jugador situa la seva circulació el 15 d'octubre i el ponent hi reconeix la veu de l'àrbitre principal [redacted]. Les captures del missatge eliminat i del perfil «[redacted]» no acrediten, per si soles, ni el contingut suprimit ni el motiu de l'eliminació.

En l'enregistrament, l'àrbitre principal [redacted] es queixa que la Federació no reenvia al Comitè d'Apel·lació dos correus que ell ha enviat i expressa una opinió sobre la possible revisió de la mesura provisional. La discrepància de l'àrbitre amb aquella mesura no acredita que els seus informes sobre les rondes siguin falsos ni que Apel·lació hagués deliberat o comunicat una decisió anticipada. El jugador també precisa que no atribueix aquest valor a l'àudio per si sol. Els informes es valoren pel seu contingut i pel contrast amb la prova contrària.

No es considera necessària una pericial de veu per establir els fets de les dues rondes.

La valoració de la prova fonamenta els pronunciaments definitius sobre l'expulsió i la pèrdua de la segona partida. La retroacció parcial es limita a la petició disciplinària: correspondrà al Comitè de Competició tramitar el procediment, valorar les proves que s'hi practiquin i dictar la resolució que procedeixi, amb respecte a la prescripció i a la prohibició de doble sanció.

Aquesta resolució posterior serà susceptible del recurs corresponent davant el Comitè d'Apel·lació. La revisió dels pronunciaments competitius que ara es decideixen correspon al Tribunal Català de l'Esport en els termes de l'article 139.2.a i 3 de la Llei de l'esport.

IV.1. Abans de la primera ronda

En inscriure's, el jugador va expressar la seva preferència sobre la taula i, abans de la primera ronda, va demanar com es gestionaria el rellotge quan hagués d'anar al lavabo (documents 22, 2 i 3). Ja havia utilitzat el lavabo d'un altre edifici en una edició anterior. Tenia, doncs, un motiu concret per plantejar la qüestió abans de jugar. Ni aquelles gestions ni l'anunci de reclamacions permeten inferir que s'inscrivís amb el propòsit de provocar un incident. Tampoc no s'aprecia cap retret al club per haver admès la inscripció.

IV.2. La primera ronda i el seu acabament

Vuitè. Els fets de la primera ronda i l'advertiment arbitral

Els articles 11.1, 11.5, 11.6 i 12.9 de les Lleis dels escacs faculten l'àrbitre per protegir la normalitat del joc. Pel que fa a l'acreditació dels fets, els apartats 7 a 9 de l'article 17 del Reglament de disciplina esportiva de la FCE atribueixen valor probatori a les actes i als informes arbitrals i estableixen una presumpció relativa de certesa de les declaracions arbitrals, susceptible de ser desvirtuada per prova en contrari en els termes reglamentaris. Cal, per tant, contrastar els fets percebuts personalment per l'àrbitre amb les declaracions dels presents, valorades d'acord amb la sana crítica, abans de determinar si l'advertiment era procedent.

En l'informe de 22 de setembre (document 6.3, reproduït al 14), l'àrbitre principal [redacted] descriu els crits i l'anunci d'orinar a la sala en una jornada posterior. [redacted], adversari del jugador a la primera ronda, va presenciar la discussió al tauler i confirma l'anunci d'orinar davant dels presents (document 26). En canvi, la seva informació sobre la decisió d'expulsar el jugador prové del que li va explicar un tercer.

[redacted], vicepresident del club, declara haver sentit l'al·lusió a l'ampolla, a l'exhibició dels genitals i a la micció (document 18). És el club qui situa aquest passatge a la primera ronda. [redacted] identifica expressament aquella ronda i refereix tant els crits com l'anunci relatiu a l'ampolla. També afirma que l'àrbitre no va acceptar aturar el rellotge. Aquest extrem, favorable a la versió del jugador, s'ha confrontat amb l'oferta concreta descrita per l'àrbitre en el fonament cinquè. Per les raons que s'hi exposen, no desvirtua l'existència d'aquella oferta; la discrepància sobre la informació rebuda s'ha examinat sense atribuir-li eficàcia justificativa ni atenuadora dels crits acreditats.

El jugador admet que va alçar la veu i discuteix l'abast que es dona a les seves paraules. La coincidència entre el relat de l'àrbitre principal i el de l'adversari sobre l'anunci, juntament amb aquest reconeixement parcial i les declaracions esmentades, permet tenir per acreditats els crits i l'anunci d'orinar públicament en una jornada posterior. No tots els testimonis en van sentir els mateixos termes.

[redacted], director del torneig, no era a la sala durant la primera ronda. El seu escrit té valor per explicar la posició del club, però la percepció directa de l'episodi correspon a les persones presents. No hi ha prova que la discussió determinés el resultat de la partida de [redacted].

L'acceptació expressa de les bases consta al document 22 i rectifica l'afirmació contrària de l'informe arbitral. L'error afecta la informació sobre la inscripció. Les declaracions dels presents corroboren separadament el nucli del que l'àrbitre va percebre al tauler.

L'advertiment i la sortida de la zona de joc

El Comitè fa seu l'advertiment que l'àrbitre principal [redacted] va adreçar al jugador amb les paraules «No cridis. Tens un advertiment». Davant una protesta a crits en una sala amb partides en curs, aquesta indicació era pertinent i proporcionada. Va permetre que el joc continués i que el jugador acabés la partida, que va guanyar.

En canvi, la indicació que les Lleis dels escacs prohibeixen aixecar-se de la taula quan es té el torn va ser incorrecta. L'article 11.2.3.2 exigeix permís arbitral perquè el jugador que té el torn surti de la zona de joc. L'àrbitre podia autoritzar l'anada al lavabo i adoptar les mesures de temps que fossin necessàries.

Novè. La conversa al pàrquing després de la primera partida

Per valorar un fet ocorregut fora de la sala de joc, cal comprovar-ne la vinculació funcional i temporal amb la competició. L'existència d'aquest vincle permet examinar la conducta d'acord amb les regles esportives, però la mera discrepància amb l'àrbitre no constitueix una infracció.

El jugador admet haver dit «No manipules» quan l'àrbitre principal [redacted] explicava a [redacted], adversari del jugador a la primera ronda, i a l'esposa de [redacted] com havia gestionat el rellotge. Segons l'àrbitre, el jugador va pronunciar la frase cridant i, en ser preguntat sobre què havia dit, va respondre «No res!». En el seu context, la frase qüestionava l'explicació de l'incident. No consta que el jugador acusés l'àrbitre de manipular cap resultat ni que hi hagués cap agressió.

En valorar «No manipules», és rellevant la percepció de l'àrbitre principal [redacted], com a destinatari directe de les paraules i participant en la conversa. El seu relat permet examinar el to, el moment i la reacció immediata, sense reduir l'episodi a una expressió aïllada. El Comitè considera que, pronunciada en les circumstàncies descrites i davant l'adversari i la seva esposa, qüestionava la fidelitat de l'explicació arbitral i reprenia la confrontació sobre la gestió de la ronda. Correspon al Comitè qualificar jurídicament aquests fets i valorar-los conjuntament amb la resta de conductes acreditades de la primera jornada.

L'article 11.4 de les Lleis dels escacs atribueix la condició d'espectador a qui ha acabat la partida. En aquest cas, el jugador continuava inscrit al torneig i es va adreçar a l'àrbitre immediatament després del joc, al pàrquing, mentre aquest explicava una decisió de la mateixa ronda. El lloc de la conversa no trenca aquest vincle funcional i temporal amb la prova.

Desè. L'expulsió acordada el 19 de setembre

Els articles 11.1, 11.5, 11.6 i 12.9 de les Lleis dels escacs permeten adoptar mesures fins a l'expulsió del torneig davant comportaments greus que pertorbin la competició. La revisió de la sanció arbitral exigeix comprovar els fets acreditats, la connexió entre els episodis i la proporcionalitat de la mesura davant les alternatives disponibles.

Competició va revocar l'expulsió perquè va valorar l'expressió exterior de manera aïllada i va considerar que el jugador ja era espectador. L'informe de 22 de setembre vincula la decisió a

tota la seqüència de la primera jornada. Per valorar-la cal atendre els crits a la sala, l'anunci referit a la ronda següent, l'advertiment i la represa immediata de la confrontació exterior arran de la mateixa decisió.

Entre les mesures de l'article 12.9 figuren l'exclusió d'una o diverses rondes (12.9.8) i l'expulsió del torneig (12.9.9). Correspon al Comitè revisar l'elecció entre aquestes mesures.

L'advertiment va permetre acabar la partida, però el jugador va reprendre a crits la mateixa confrontació quan l'àrbitre explicava a fora el que havia succeït. L'anunci fet al tauler es projectava, a més, sobre la jornada següent. El Comitè considera que aquesta seqüència acreditada revelava, ja el 19 de setembre, un risc concret de reproducció de la pertorbació i de comprometre el desenvolupament normal del torneig. La valoració es fonamenta en la conducta observada, en la resposta a l'advertiment i en l'abast temporal de l'anunci.

Una correcció de temps o de punts hauria afectat una partida ja acabada sense donar resposta al risc identificat per a les jornades següents. El Comitè ha valorat també l'exclusió d'una o diverses rondes: la represa de la confrontació després de l'advertiment i l'anunci referit a quan tornés a jugar permetien considerar insuficient el simple ajornament del retorn. La mesura escollida preservava la continuïtat del torneig per a la resta de participants i quedava limitada a aquella competició.

El Comitè ha ponderat que el jugador reclamava un ajust legítim, que va rebre una explicació arbitral parcialment errònia, que va acabar la partida i que l'expulsió li impedia jugar les rondes pendents. La discrepància sobre el rellotge i l'error en l'explicació jurídica no legitimen la pertorbació ni determinen, per si sols, una reducció de la resposta competitiva. Un cop examinat el context, considera proporcionada l'expulsió pel conjunt dels comportaments acreditats de la primera jornada i pel risc concret de pertorbació que manifestaven. Ni la discapacitat, ni la necessitat d'assistència, ni les reclamacions d'accessibilitat constitueixen un motiu d'exclusió o un indici de risc. El mateix criteri de conducta s'aplicaria a qualsevol participant. Per aquests motius, s'estima el recurs del Club Escacs Martorell en aquest punt i es restableix l'expulsió acordada per l'àrbitre principal.

Els incidents acreditats de la segona ronda aporten context sobre l'actitud del jugador davant les intervencions arbitrals i s'examinen als fonaments tretzè i catorzè. La confirmació de l'expulsió del 19 de setembre es fonamenta, però, exclusivament en els fets de la primera jornada i en la proporcionalitat de la mesura en aquell moment. Els fets posteriors no poden justificar retroactivament aquella decisió.

El jugador al·lega que després ha disputat altres rondes sense incidents equivalents i que els ajustos del lavabo han funcionat. Aquestes dades serien rellevants per valorar una nova mesura cautelar. Aquí es revisa la sanció arbitral de la primera jornada, d'acord amb els fets i les circumstàncies d'aquell moment. Es conserven íntegrament els resultats de les rondes disputades a l'empara de les decisions federatives vigents.

IV.3. Entre la primera i la segona ronda

La instància que el jugador va presentar a l'Ajuntament el 21 de setembre i el fet que busqués testimonis després de la primera jornada constitueixen formes legítimes de reclamar i de preparar la seva defensa. No aporten cap indici en contra seva.

Onzè. La suspensió provisional de l'expulsió

L'article 84 del Reglament de disciplina esportiva exigia que la mesura provisional fos motivada, proporcionada i notificada. L'acord de 21 de setembre identifica l'efecte que suspenia i el límit temporal, fins a la resolució del fons. En canvi, es limita a citar el precepte i omet la ponderació entre la participació del jugador i els motius de l'expulsió. Tampoc informa dels mitjans d'impugnació.

L'àrbitre va conèixer l'acord i va aparellar el jugador per a la segona ronda. Els articles 86.6 i 92 del Reglament no exigeixen la publicació al web com a requisit general de validesa. La insuficiència de motivació i l'omissió del peu de recurs són defectes de l'acord, però en les actuacions examinades no s'identifica una causa de nul·litat de ple dret ni cap actuació concreta de defensa que l'àrbitre s'hagués vist impedit d'exercir. L'omissió de la informació sobre recursos no pot perjudicar-ne el destinatari.

La mesura va emparar els aparellaments practicats mentre era vigent. El seu compliment per l'àrbitre i pel jugador era procedent.

IV.4. La segona ronda i les actuacions posteriors

Dotzè. La intervenció de l'acompanyant a la segona ronda

L'article 12.7 de les Lleis dels escacs atribueix a l'àrbitre facultats d'ordre sobre el públic present a la sala. L'exercici d'aquestes facultats s'ha de distingir de la potestat disciplinària sobre federats i no permet imputar al jugador, sense prova pròpia, les conductes de la persona que l'acompanya.

Com a *obiter dictum*, el Comitè considera acreditat que, després dels requeriments de sortida, l'esposa va ocupar la cadira de rodes elèctrica del jugador i va fer voltes pel passadís. [redacted], director del torneig, explica en l'al·legat de 21 d'octubre que ho va veure personalment. [redacted], adversari del jugador en aquella partida, diu que ella no el molestava ni suggeria jugades. La seva declaració sobre com es desenvolupava la partida és compatible amb el que el director va veure al passadís.

La negativa reiterada a abandonar la sala i els desplaçaments posteriors pel passadís es valoren únicament com a circumstàncies de l'incident sobre el control de l'accés i la intervenció arbitral. La prova disponible no permet establir la finalitat d'aquests desplaçaments, i les conductes de l'esposa no es poden imputar al jugador. L'ajuda personal que aquest pogués necessitar per canviar de seient constitueix una qüestió diferent.

L'esposa no és federada ni consta que ocupi cap càrrec o exerceixi cap funció que la sotmeti a la potestat disciplinària de la FCE d'acord amb l'article 89.c de la Llei de l'esport. L'àrbitre conservava les facultats d'ordre sobre el públic de l'article 12.7 de les Lleis dels escacs. Aquesta apreciació incidental no comporta cap sanció per a l'acompanyant ni fonamenta o agreuja la responsabilitat del jugador.

Tretzè. La prova de la conducta del jugador a la segona ronda

Els apartats 7 a 9 de l'article 17 del Reglament de disciplina esportiva de la FCE atribueixen força probatòria als informes arbitrals sobre els fets percebuts en l'exercici de les seves funcions i admeten prova contrària. El Comitè contrasta les declaracions segons la proximitat del testimoni, el moment de la percepció, la precisió del relat i la concordança amb els altres

elements de l'expedient. La qualificació jurídica dels fets i la proporcionalitat de la mesura corresponen al Comitè.

L'informe de l'àrbitre principal [redacted], redactat el 27 de setembre, l'endemà dels fets, diferencia la incidència relativa a l'acompanyant de la intervenció posterior del jugador. Després que l'esposa hagués abandonat la sala i amb els rellotges encara aturats, atribueix al jugador crits i l'expressió «Pues como ella no está, tengo la botella para mear en la sala» (document 15, apartats 7 a 11). Aquesta intervenció va determinar la pèrdua de la partida.

[redacted], participant del torneig, declara que el jugador va cridar i es va dirigir a l'àrbitre amb un to molt alterat durant totes dues jornades. Aquesta percepció corrobora l'alteració verbal descrita per [redacted] a la segona ronda. La testimoni diferencia el que va observar del que no va sentir, especialment la conversa amb la policia. La seva declaració no reprodueix les paraules posteriors a la sortida de l'esposa ni precisa en quin moment de la ronda va sentir els crits.

[redacted] es va apropar després de l'aturada dels rellotges i situa la menció de l'ampolla després de la sortida de l'esposa (document 19). Relaciona aquella menció amb la voluntat de deixar la cadira de rodes a la sala i atribueix a l'àrbitre la interpretació que el jugador hi orinaria. En l'aclariment de 23 d'octubre nega haver sentit crits o l'anunci d'orinar durant l'episodi que va observar. És una declaració de descàrrec que contradiu directament el relat arbitral sobre el moment controvertit.

[redacted], adversari del jugador, situa l'ampolla en el context d'una eventual emergència urinària i explica que l'organització i l'àrbitre van interpretar una intenció de conducta indecorosa (document 20). La seva presència al mateix tauler dona un pes específic al relat, que no descriu crits ni reprodueix les paraules de l'intercanvi posterior a la sortida de l'acompanyant.

El Comitè considera més convincent el relat de [redacted] per la percepció directa de les paraules que li van ser adreçades, la proximitat temporal de l'informe i la precisió amb què diferencia els dos episodis successius i identifica la intervenció que va motivar la seva decisió. Aquests elements es valoren conjuntament amb la corroboració dels crits que aporta [redacted] i amb la força probatòria de l'article 17. La versió de [redacted] ofereix una explicació alternativa de la menció de l'ampolla, però el Comitè no la considera suficient per desvirtuar el relat arbitral, que descriu expressament l'anunci d'un ús a la sala. La declaració de [redacted] explica la necessitat eventual del recipient sense reproduir aquell intercanvi concret.

La possible retirada de la cadira de rodes, descrita per [redacted] i pel director del torneig, explica el context en què es va parlar de l'ampolla. Durant la primera ronda, el jugador ja havia anunciat que portaria un recipient i orinaria davant dels presents en una jornada posterior, segons l'informe arbitral i els testimonis examinats al fonament vuitè. Aquest antecedent explica que l'àrbitre prengués seriosament la nova referència. La prova de les paraules de la segona ronda prové del relat presencial de [redacted], valorat amb les declaracions contràries.

D'aquesta valoració conjunta, el Comitè té per acreditat que, després de la sortida de l'esposa, el jugador es va dirigir a crits a l'àrbitre principal i va anunciar que disposava de l'ampolla per orinar a la sala. Aquests són els fets que fonamenten l'examen de la pèrdua de la partida.

El jugador no va utilitzar l'ampolla a la sala ni va exhibir els genitals. Tampoc no s'ha acreditat que mostrés el recipient, que intentés utilitzar-lo o que tingués la intenció de consumar l'anunci. La possessió d'un mitjà per atendre una necessitat fisiològica no constitueix una conducta censurable.

Catorzè. La pèrdua de la partida de la segona ronda

L'article 11.1 de les Lleis dels escacs prohibeix als jugadors les conductes que desacreditin el joc, mentre que l'article 11.5 prohibeix distreure o molestar l'adversari. L'article 11.6 remet a les mesures previstes a l'article 12.9, entre les quals figura la declaració de pèrdua de la partida (12.9.6). L'article 12.2 atribueix a l'àrbitre la responsabilitat de preservar les condicions adequades de joc, evitar les pertorbacions i actuar en interès de la competició. L'elecció de la mesura requereix valorar la gravetat de la conducta i les circumstàncies concurrents i resta subjecta a control de proporcionalitat.

L'article 12.9 no estableix una successió obligatòria de sancions ni exigeix que la declaració de pèrdua de la partida hagi d'anar necessàriament precedida d'un advertiment. La manca d'un advertiment immediat anterior, per tant, no invalida per si mateixa la decisió, sens perjudici de l'exigència de justificar que la mesura adoptada era proporcionada.

En el cas examinat, la segona partida ja havia començat quan es va produir la incidència relativa a la presència de l'esposa del jugador. L'aturada general dels rellotges va obeir inicialment a aquella circumstància i no es pot atribuir al jugador. Tanmateix, quan l'acompanyant havia abandonat la sala i calia reprendre el joc, es va produir un nou episodi verbal entre el jugador i l'àrbitre principal. Pel que s'ha motivat al fonament tretzè, el Comitè considera acreditat que el jugador es va adreçar a crits a l'àrbitre i va anunciar que disposava d'una ampolla per orinar a la sala.

L'episodi s'ha de valorar en el context conegut en aquell moment. Durant la primera ronda el jugador havia anunciat que portaria una ampolla per orinar davant dels presents en una jornada posterior. La nova referència al recipient durant la segona ronda aportava un element objectiu per apreciar la seriositat de la intervenció i el risc de reproducció de la pertorbació.

La conducta determinant de la pèrdua de la partida és l'alteració verbal a crits que el Comitè considera provada, produïda quan calia reprendre el joc després d'una interrupció general. La possessió del recipient i la necessitat fisiològica no són objecte de retret.

El Comitè ha ponderat que l'adversari, [redacted], es mostrava disposat a continuar i que no consta un advertiment específic immediatament anterior a la declaració de pèrdua en aquesta segona ronda. Aquestes circumstàncies són rellevants, però no determinants: la protecció de la competició comprèn també les altres partides i les condicions d'ordre que l'àrbitre ha de garantir. L'advertiment de la primera ronda acredita que el jugador ja havia estat advertit de la improcedència de protestar a crits durant el joc.

En el moment en què calia restablir l'ordre i reprendre les partides, una nova advertència hauria ajornat la resposta a una confrontació verbal que reproduïa una conducta ja advertida, sense oferir una garantia suficient de recuperació immediata de les condicions de joc. Una correcció de temps tampoc no hauria reparat aquesta pertorbació ni assegurat, per si mateixa, la represa ordenada. La pèrdua de la partida constituïa, en les circumstàncies acreditades, una mesura adequada i proporcionada, limitada a la partida en curs, sense imputar al jugador la conducta de l'acompanyant ni atribuir-li cap voluntat no demostrada de consumar l'anunci.

Per aquests motius, el Comitè confirma la decisió arbitral de declarar perduda la segona partida al jugador i manté el resultat de 0–1 a favor d'[redacted].

Quinzè. Efectes de l'expulsió i execució dels pronunciaments competitius

D'acord amb l'article 123 dels Estatuts, la confirmació de l'expulsió produeix efectes des de la notificació i impedeix disputar les rondes que quedin d'aquest torneig, llevat que l'òrgan competent en suspengui l'execució. La llicència del jugador i la participació en altres proves queden fora de l'abast de l'expulsió.

Es mantenen el punt de la primera ronda i els resultats de les partides disputades mentre la participació del jugador estava emparada per les decisions federatives vigents, inclòs el resultat de la segona ronda que aquí es confirma.

Les peticions provisionals sobre la participació queden resoltes pel pronunciament de fons, des de la seva notificació. L'execució deriva de la confirmació de la sanció arbitral, no de l'adopció d'una nova mesura cautelar. Aquesta distinció és rellevant perquè el jugador ha continuat participant sense que s'hagin identificat incidents posteriors equivalents. L'òrgan competent podrà suspendre l'execució en els termes legals.

Quan es notifiqui la resolució, si l'aparellament de la ronda següent no s'ha publicat, el jugador no hi serà inclòs. Si ja s'ha publicat, l'àrbitre aplicarà les regles vigents sobre aparellaments i absències derivades d'una exclusió, comunicarà immediatament la incidència a l'adversari i en deixarà constància. No es qualificaran els fets com una retirada voluntària ni se'n deduirà una nova infracció.

Es manté el requeriment de constituir el comitè de competició propi de la prova. Les bases no podien privar els participants de la via de revisió prevista. La manca d'aquest òrgan no anul·la automàticament totes les decisions arbitrals, però ha de corregir-se. L'organització comunicarà la data efectiva de constitució i els membres designats.

IV.5. Indicis d'infracció disciplinària i retroacció parcial amb conservació d'actuacions

Setzè. La petició del club i els indicis que justifiquen la instrucció

Els articles 119 a 122 del text únic de la Llei de l'esport regulen la resposta davant indicis d'infracció: comprovacions prèvies, incoació quan legalment procedeixi i motivació de la decisió de no incoar. Aquesta garantia permet que el denunciant conegui els motius i en pugui instar la revisió.

El Martorell ja havia demanat una resposta disciplinària en l'al·legat de 21 d'octubre. Competició va resoldre l'expulsió, la pèrdua de la partida i la continuïtat del torneig, però va ometre aquella petició. El club, directament afectat com a organitzador, té dret a una resposta motivada que pugui recórrer.

L'omissió va privar el club de conèixer les raons de Competició i va obstaculitzar, de fet, que Apel·lació i, després, el TCE poguessin revisar-les. Aquest Comitè dona resposta a la petició del club amb la retroacció parcial. La decisió és recurrible davant el TCE d'acord amb l'article 138.1.d de la Llei de l'esport.

Competició va demanar informes i aclariments i va rebre al·legacions. Aquestes actuacions van permetre identificar els episodis, els intervinents i les versions en conflicte. Per si soles no acrediten que s'obrís i es tramités un procediment disciplinari ordinari.

Hi ha indicis fundats que justifiquen una instrucció. L'informe de l'àrbitre principal de 22 de setembre (documents 6.3 i 14) identifica els crits durant la partida i la confrontació posterior a l'exterior. El seu informe de 27 de setembre (document 15) descriu una altra intervenció verbal del jugador al tauler, quan es reprenia el joc de la segona ronda. Els testimonis discrepen sobre les paraules i el context, però situen les intervencions en episodis identificables i permeten delimitar què podia percebre cadascú. Aquesta base justifica investigar separadament els fets legalment perseguibles. El dret a reclamar ajustos, la mera tinença d'una ampolla i la conducta personal de l'esposa queden fora d'aquest mandat.

El TCE va confirmar el resultat competitiu i va indicar que Apel·lació havia d'instar Competició a obrir l'expedient disciplinari sobre els fets denunciats en la Resolució de 27 de setembre de 2022 (exp. 3932-52/22, fonament tercer). En la Resolució de 8 d'abril de 2025 (exp. 4141-10/25, fonaments cinquè i sisè), va retornar les actuacions amb un termini màxim de deu dies per obrir expedient. Aquest segon termini corresponia a les circumstàncies d'aquell cas.

Dissetè. Abast de la retroacció i conservació d'actuacions

Els articles 108 i següents del text únic de la Llei de l'esport i l'article 53 del Reglament de disciplina esportiva exigeixen una acusació concreta i garanties d'audiència abans d'imposar sancions disciplinàries addicionals. La conservació de diligències no supleix el procediment ni elimina l'exigència de contradicció.

La retroacció es limita a l'omissió de la petició disciplinària. Es retorna l'expedient al moment en què Competició havia de decidir sobre la incoació, i es mantenen els pronunciaments competitius en els termes que aquí es resolen. D'acord amb els articles 106 i 108 dels Estatuts i 8.2 i 10.3 del Reglament de disciplina esportiva, Apel·lació ordena a Competició que formalitzi la incoació respecte dels fets legalment perseguibles. En la providència identificarà els fets i el possible responsable, la qualificació provisional i les possibles sancions, designarà instructor i secretari i practicarà les notificacions preceptives (article 123 de la Llei de l'esport i article 75 del Reglament). Si aprecia un impediment legal que afecti algun fet, el concretarà i en donarà raó en una decisió motivada i notificada.

S'incorporaran al procediment els escrits de les parts, els informes arbitrals, les declaracions i els documents obtinguts vàlidament. S'hi uniran també les peticions de prova formulades per les dues parts en apel·lació. L'instructor es pronunciarà sobre les ratificacions, les declaracions i la documentació policial demanades atenent els fets que s'investiguin. Posarà el conjunt de les actuacions a disposició dels interessats perquè puguin discutir-ne el contingut i proposar prova. Acordarà la ratificació o la repetició de les diligències quan calgui per garantir la contradicció. La conservació d'aquests actes no supleix el plec de càrrecs ni vincula la valoració de la prova que es practiqui en la instrucció.

La instrucció distingirà els fets dins la primera ronda, l'episodi exterior i els de la segona ronda. Per a cadascun caldrà determinar la possible qualificació i si és procedent exigir responsabilitat addicional després de les mesures ja aplicades. Els articles 16.3 i 44.4 del Reglament obliguen a valorar el risc de doble sanció i la compatibilitat de les sancions simultànies. Qualsevol càrrec s'haurà de comunicar al jugador amb les conseqüències que se'n puguin derivar i amb ple exercici dels drets de defensa, prova i recusació.

L'expressió «efectes competitius» no exclou per si sola la naturalesa sancionadora de les decisions arbitrals. La instrucció haurà d'analitzar per a cada episodi la identitat de subjecte,

fet i fonament, i la cobertura reglamentària de qualsevol acumulació amb l'expulsió o la pèrdua de la partida. La procedència d'una sanció addicional i, si escau, la seva durada s'hauran de resoldre en aquell procediment.

Competició haurà de comprovar d'entrada la prescripció. L'article 106 de la Llei de l'esport fixa un mes per a les infraccions lleus, un any per a les greus i tres anys per a les molt greus. Per a cada fet cal identificar l'acte vàlid d'inici, si n'hi va haver, i qualsevol paralització rellevant. En particular, s'haurà d'examinar si l'acta o la recepció de l'informe arbitral van iniciar vàlidament un procediment d'urgència i quins fets comprenia, conforme als articles 110 a 114 de la mateixa Llei. El termini concedit per complir aquesta resolució no suspèn la prescripció ni permet reprendre la persecució de fets prescrits.

La petició del jugador de 4 de novembre relativa als possibles incompliments organitzatius també ha de rebre resposta. Es remet a Competició perquè, amb les comprovacions prèvies que resultin necessàries i audiència dels afectats, decideixi motivadament si procedeix incoar un expedient. L'examen comprendrà la informació d'accessibilitat, la consulta dels suports i la constitució del comitè propi, amb delimitació de les obligacions del club, de l'arbitratge i de la mateixa Federació.

Divuitè. Termini de compliment, seguiment i comunicació a la Secretaria General de l'Esport

L'execució de les resolucions federatives exigeix un seguiment efectiu, però els terminis de compliment no poden alterar la prescripció ni atribuir a Apel·lació les potestats inspectores d'altres òrgans. L'article 64 del Text únic de la Llei de l'esport, en la redacció resultant de la Llei 11/2026, de 9 de juliol, atribueix a la Secretaria General de l'Esport funcions d'inspecció sobre el compliment de la normativa esportiva, les comunicacions de presumptes irregularitats i les obligacions de les entitats esportives. L'article 119 li reconeix la facultat de requerir la incoació d'un procediment disciplinari.

L'Assemblea General de Clubs de la Federació Catalana d'Escacs convocada per al 28 de novembre de 2026 inclou en l'ordre del dia l'elecció de membres del Comitè de Competició (Circular CAT 40/2026, punt 7). La possible renovació de l'òrgan pot comportar el relleu de les persones que han conegut l'expedient en primera instància. La complexitat de les actuacions, el volum de documentació i la necessitat de preservar el dret de defensa justifiquen un termini que permeti el traspàs ordenat i l'examen de les actuacions pel Comitè que hagi d'assumir-ne la tramitació.

Per això s'estableix un termini màxim de quaranta-cinc dies naturals, comptats des de l'endemà de la notificació a Competició, per adoptar i notificar la providència d'incoació respecte dels fets legalment perseguibles, o bé una decisió motivada sobre l'impediment legal que n'exclogui algun. Competició pot actuar abans de l'Assemblea, sense esperar la renovació de l'òrgan. La Secretaria de la FCE garantirà la conservació i el traspàs íntegre de l'expedient; el relleu dels membres no interromp ni reinicia el còmput. Aquest termini no modifica la prescripció, que Competició haurà de comprovar i aplicar d'ofici.

Vençuts els quaranta-cinc dies naturals, la Secretaria d'Apel·lació comprovarà si consten l'acord i les notificacions. Si no en té constància, en deixarà nota i requerirà immediatament a Competició que acrediti el compliment. Si, al cap de deu dies hàbils comptats des de l'endemà del venciment, l'incompliment persisteix i l'execució no ha estat suspesa, en donarà compte a

la Secretaria General de l'Esport, amb coneixement de les parts. Aquests deu dies són de seguiment i no prorroguen el termini per incoar.

La comunicació a la Secretaria General de l'Esport té per objecte posar en el seu coneixement l'incompliment del deure de resoldre als efectes dels articles 64 i 119 de la Llei de l'esport. El recurs davant el Tribunal Català de l'Esport correspon a qui hi estigui legitimat dins del termini legal, amb independència d'aquest seguiment. La remissió no substitueix el recurs ni atribueix a la Secretaria General la funció revisora del TCE.

RESOLUCIÓ

Per tot l'exposat, el Comitè d'Apel·lació de la Federació Catalana d'Escacs

ACORDA:

Primer. Admissió i resolució conjunta dels recursos

Admetre i resoldre conjuntament els recursos interposats pel Sr. [redacted], el 25 d'octubre de 2026, i pel Club Escacs Martorell, el 29 d'octubre de 2026, contra la Resolució 46/2026 del Comitè de Competició i de Disciplina Esportiva. Desestimar les peticions d'inadmissió del recurs del club per extemporaneïtat i manca de legitimació, i tenir per presentades dins de termini les al·legacions de totes dues parts de 4 de novembre de 2026.

Segon. Prova aportada i diligències sol·licitades

Admetre la declaració escrita d' [redacted] i l'aclariment de [redacted] de 23 d'octubre. Incorporar l'arxiu OGG i els altres escrits i annexos rebuts, amb l'abast probatori establert al bloc IV dels fonaments de dret. Incorporar el relat del director del torneig de 4 de novembre com a al·legació del club.

Denegar en aquesta apel·lació la ratificació i les declaracions sol·licitades, inclosa la de l'agent de la Policia Local, i la reiteració de la diligència documental policial, pels motius individualitzats al mateix bloc IV. Declarar innecessària la pericial de veu. Traslladar les peticions de prova a l'instructor del procediment disciplinari perquè en resolgui la pertinència en aquell procediment.

Tercer. Expulsió del torneig

Estimar el recurs del Club Escacs Martorell en aquest extrem, revocar l'apartat segon de la Resolució 46/2026 i confirmar l'expulsió del Sr. [redacted] del XLII Open Internacional de Martorell 2026, acordada per l'àrbitre principal el 19 de setembre de 2026. Modificar, en conseqüència, l'abast de l'estimació parcial declarada a l'apartat primer de la resolució impugnada.

Quart. Resultat de la partida de la segona ronda

Desestimar el recurs del jugador en aquest extrem i confirmar l'apartat tercer de la Resolució 46/2026, que manté la pèrdua de la partida de la segona ronda i el resultat de 0–1 a favor del seu adversari, [redacted].

Cinquè. Continuïtat del torneig i informació sobre accessibilitat

Desestimar la pretensió de suspendre el torneig i confirmar l'apartat quart de la Resolució 46/2026.

Estimar parcialment el recurs del jugador pel que fa a la informació sobre accessibilitat. Requerir al club organitzador i a l'equip arbitral que, abans de la primera ronda que se celebri després de la notificació, completin la informació publicada amb les bases, comprovin la disponibilitat efectiva del lavabo adaptat, de la clau i del recorregut, i comuniquin per escrit el protocol del fonament setè als participants que necessitin aquests ajustos. El protocol concretarà la protecció del temps de joc i l'organització de l'ajuda personal necessària.

Sisè. Premi INEOS INOVYN

Estimar la queixa contra l'exclusió automàtica del premi derivada de l'assignació d'una taula física fixa. Requerir al club organitzador que, abans de la primera ronda posterior a la notificació, estableixi i comuniqui un criteri que preservi l'opció al premi de la partida designada pel seu ordre esportiu, encara que es traslladi de taula per raons d'accessibilitat.

No reconèixer cap quantitat en concepte de premi: els aparellaments examinats de les rondes primera a sisena acrediten que al jugador no li hauria correspost jugar a la taula 34 en cap d'aquestes rondes encara que no hagués tingut una ubicació fixa. Es manté la valoració favorable de la taula fixa com a mesura d'accessibilitat.

Setè. Comitè de competició propi del torneig

Confirmar el requeriment de l'apartat cinquè de la Resolució 46/2026. El Club Escacs Martorell haurà d'acreditar davant el Comitè de Competició, abans de la primera ronda posterior a la notificació, la constitució del comitè propi del torneig, la data i la identitat dels seus membres. Si encara no l'ha constituït, haurà de fer-ho dins d'aquest termini.

Vuitè. Retroacció parcial de les actuacions

Estimar el recurs del Club Escacs Martorell pel que fa a l'omissió de resposta a la seva petició disciplinària. Declarar que hi ha indicis fundats que justifiquen la instrucció dels episodis delimitats al fonament setzè i ordenar la retroacció de les actuacions al moment en què el Comitè de Competició havia de pronunciar-se sobre la incoació.

Ordenar al Comitè de Competició que formalitzi la incoació del procediment disciplinari ordinari respecte dels fets legalment perseguibles. Conservar les actuacions vàlidament practicades, amb les garanties de contradicció del fonament dissetè. La instrucció haurà de comprovar la prescripció i respectar la prohibició de doble sanció. Aquest mandat no predetermina la responsabilitat disciplinària ni la sanció que, si escau, pugui correspondre.

Remetre també a aquell Comitè la petició del jugador de 4 de novembre sobre possibles incompliments organitzatius, amb els annexos corresponents, perquè, després de les comprovacions i l'audiència necessàries, resolgui motivadament si escau incoar un procediment.

La retroacció es limita a la qüestió disciplinària i no afecta els pronunciaments competitius que aquí es resolen. La resolució que es dicti en el procediment disciplinari serà susceptible del recurs corresponent davant el Comitè d'Apel·lació.

Novè. Termini i seguiment del compliment

Fixar un termini màxim de quaranta-cinc dies naturals, comptats des de l'endemà de la notificació al Comitè de Competició, perquè dicti i notifiqui la providència d'incoació, amb el contingut i els nomenaments preceptius, i resolgui la petició del jugador esmentada a l'apartat anterior. Qualsevol impediment legal que exclogui la persecució d'un fet concret s'haurà de

declarar dins del mateix termini en una resolució motivada, notificada i amb indicació dels recursos.

Dins del mateix termini, el Comitè de Competició remetrà a Apel·lació còpia dels acords i de les notificacions. La Secretaria de la FCE garantirà la conservació i el traspàs íntegre de l'expedient si es produeix el relleu dels membres del Comitè. Aquest relleu no interromp ni reinicia el termini. La prescripció manté el seu còmput legal.

Encomanar el seguiment a la Secretaria del Comitè d'Apel·lació. Si en vèncer el termini no consta acreditat el compliment, en deixarà constància i requerirà immediatament al Comitè de Competició que l'acrediti. Si l'incompliment persisteix transcorreguts deu dies hàbils des de l'endemà del venciment i l'execució no ha estat suspesa, remetrà a la Secretaria General de l'Esport testimoni d'aquesta resolució, de la seva notificació i de les actuacions necessàries, amb coneixement de les parts. Aquests deu dies són de seguiment i no prorroguen el termini de compliment.

Desè. Execució de l'expulsió i resultats ja obtinguts

Declarar que l'expulsió és executiva des de la notificació d'aquesta resolució al jugador i li impedeix disputar les rondes pendents del torneig, llevat que l'òrgan competent en suspengui l'execució. La direcció i l'àrbitre principal n'hauran de tenir comunicació immediata i adequar-hi els aparellaments en els termes del fonament quinzè.

Mantenir els resultats de les rondes ja disputades en els termes del mateix fonament. Tenir per resoltes, des de la notificació, les peticions provisionals relatives a la participació del jugador, sense acordar una nova suspensió cautelar. L'expulsió queda limitada a aquest torneig i no comporta suspensió de la llicència ni prohibició de participar en altres competicions.

Onzè. Devolució de fiances

Mantenir la devolució de la fiança de primera instància acordada a l'apartat sisè de la Resolució 46/2026 i acordar la devolució als recurrents dels dipòsits d'apel·lació que hagin constituït, d'acord amb l'article 53 bis del Reglament de disciplina esportiva.

Dotzè. Notificacions i publicació

Notificar aquesta resolució, amb constància de recepció, als destinataris següents:

a) El Sr. [redacted], jugador i part recurrent.

b) El Club Escacs Martorell, entitat organitzadora i part recurrent.

c) El Sr. [redacted], president del Club Escacs Martorell.

d) El Sr. [redacted], director del torneig.

e) El Sr. [redacted], àrbitre principal.

f) El Comitè de Competició i de Disciplina Esportiva de la FCE, per al compliment dels pronunciaments que li corresponen.

Conservar la versió íntegra a l'expedient i publicar al web de la FCE la versió pública, amb els noms i identificadors personals ocultats, sense dades de contacte, signatures ni documentació mèdica, i amb les referències funcionals necessàries per entendre la decisió.

Tretzè. Exhauriment de la via federativa i recurs

Aquesta resolució decideix definitivament els dos recursos i exhaureix la via federativa. Contra aquesta resolució es pot interposar recurs davant el Tribunal Català de l'Esport en el termini de deu dies hàbils, comptats des de l'endemà de la notificació, d'acord amb l'article 138.1.d del Text únic de la Llei de l'esport i l'article 123 dels Estatuts de la FCE. La interposició del recurs no en suspèn per si sola l'execució, sens perjudici de la suspensió que es pugui sol·licitar i que acordi l'òrgan competent.

Pel Comitè d'Apel·lació de la Federació Catalana d'Escacs

La presidència

La secretaria